

Σοφία Σειράχ

(Όμιλίες : 296)

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
1	07/08/84	1, 1	Εισαγωγή. Ἡ πολλαπλή ἔννοια τοῦ ὄρου ΣΟΦΙΑ. Ἡ Θεία Σοφία ὡς ἐνυπόστατος εἶναι ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός Λόγος.
2	28/08/84	1, 2 - 7	Παραδείγματα Θείας Σοφίας ἐπί τῆς κτίσεως. Ἡ Σοφία ἐνανθρωπιζομένη κατά τό «ὁ Λόγος Σάρξ ἐγένετο». Αἱ πορεῖαι τῆς Σοφίας εἶναι αἰώνιες ἐντολές. Ἡ ρίζα, ἡ οὐσία τῆς ἐνυποστάτου Σοφίας ἄγνωστος καί ἀψηλάφητος καί ἀδιανόητος.
3	04/09/84	1, 8 - 12	Ὁ Θεός εἶναι ὁ μόνος ἀπολύτως σοφός. Ὁ Θεός ἔβαλε τήν σφραγίδα τῆς Σοφίας εἰς ὅλα τά δημιουργήματά του. Ἡ Σοφία προσφέρεται κατά τήν προαίρεσιν ἐκάστου· κυρίως δέ εἰς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι δόξα, καύχημα, εὐφροσύνη, στέφανος, χαρά καί παρέχει μακροήμερουσιν.
4	11/09/84	1, 13 - 17	Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἐξασφαλίζει καλά γηρατεία. Ἡ Σοφία συγκτίζεται ἐν μήτρᾳ μετὰ τῶν πιστῶν. Ἡ Σοφία φωλιάζει εἰς πρόσωπα καί λαούς. Ἡ Σοφία μεθύσκει ἀπό ἀγαθὰ τοὺς φοβουμένους τόν Κύριον.
5	18/09/84	1, 18 - 25	Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου ἀναθάλλει τήν εἰρήνην καί τήν υἰγιάν. Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου ἀποδιώκει τά ἁμαρτήματα. Ἡ ἀ-φοβία Θεοῦ εἰσάγει τά ἁμαρτήματα, ὅπως τόν ἄδικον θυμόν, ἐνῶ ὁ φόβος εἰσάγει τίς ἀρετές, ὅπως τήν μακροθυμίαν. Ὅλα τά συνετά καί σοφά γνωμικά εὐρίσκονται εἰς τά θησαυροφυλάκια τῆς Θείας Σοφίας.
6	30/04/85	1, 26 - 30	Σχέσις Σοφίας καί ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου δημιουργεῖ τήν σοφίαν καί τήν παιδείαν (θεωρίαν καί πράξιν). Ἡ ἀπειθία καί ἡ διχασμένη καρδιά. Ἡ ὑποκρισία.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			Ἡ αὐτοεξύψωσις προδικάζει πτώσιν.
7	07/05/85	2, 1 - 3	Ἐάν ἀπεφάσισες νά ὑπηρετήσης τόν Κύριον, ἐτοιμάσου διά πειρασμόν. Ἡ ἐτοιμασία συνίσταται εἰς τήν εἰλικρινῆ πνευματικότητα, τήν ὑπομονήν καί τήν μυστηριακήν ζωήν. Μετά τόν πειρασμόν ἀκολουθεῖ ἡ πνευματική αὐξησις.
8	14/05/85	2, 4 - 11	Ὅσοι φοβεῖσθε τόν Κύριον, περιμένετε τό ἔλεός του, τόν μισθό του, τά ἀγαθά του. Δι' ὅλα αὐτά, ἀποδείξεις ἐκ τῆς Ἱστορίας.
9	21/05/85	2, 12 - 14	Τά τρία «οὐαί» διά τούς μή φοβουμένους τόν Κύριον. Οἱ ἔχοντες καρδίαν δειλήν, καρδίαν παράλυτον, χαμένην ὑπομονήν.
10	28/05/85	2, 15 - 18	Οἱ φοβούμενοι τόν Κύριον, δέν ἀπειθοῦν στούς λόγους Του, τόν ἀγαποῦν, κινοῦνται κατ' ἀρέσκειαν Θεοῦ, ἐντροφοῦν εἰς τόν Νόμον του, εἶναι ἔτοιμοι σέ κάθε εὐμενῆ ἢ δυσμενῆ ἐπίσκεψί του. Προτιμοῦν νά πέφτουν στά χέρια τοῦ Θεοῦ καί ὄχι στά χέρια τῶν ἀνθρώπων.
11	04/06/85	3, 1 - 2	Σχέσις παιδιῶν πρός γονεῖς. Ἡ αὐθεντία τῶν γονέων, βάσις τῆς ἀγωγῆς. Ἡ συγγένεια, σχῆμα τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἐξαγιάζεται καί παίρνει διαστάσεις θεϊκῆς ἐντολῆς.
12	11/06/85	3, 2 - 4	Πῶς ἀναπτύσσεται ἡ αὐθεντία τῶν Γονέων. Ἡ τιμή στούς γονεῖς ἐξιλιάσσεται ἀμαρτίας. Ἡ ἔννοια τῆς τιμῆς πρός τούς γονεῖς. Ὁ Πνευματικός Πατήρ. Ἀποθησαυρίζει πνευματικούς καί ὑλικούς θησαυρούς αὐτός πού δοξάζει τήν μητέρα του.
13	18/06/85	3, 5 - 9	Καρποί τιμῆς Γονέων, ἡ εὐπρόσδεκτος προσευχή καί ἡ μακροημέρευσις. Τιμή Γονέων ἐν ἔργῳ καί λόγῳ. Ἡ πατρική εὐλογία καί ἡ μητρική κατάρα.
14	25/06/85	3, 10 - 13	Μή δυσφημίζεις τόν πατέρα σου. Ἀνάγκη καλῆς φήμης τῶν γονέων. Ἡ προγονοπληξία. Ἡ ψυχολογία τοῦ ἡλικιωμένου. Ἀνεκτική στάσις, ἐάν οἱ γονεῖς ἀπώλεσαν τίς διανοητικές τῶν δυνάμεις.
15	02/07/85	3, 14 - 17	Συμπεράσματα καί ἐπιπτώσεις στό θέμα σχέσεων παιδιῶν πρός γονεῖς. Ἡ ταπεινοφροσύνη. Πρῶτος καρπός τῆς ἡ πραότητος.
16	09/07/85	3, 18 - 20	Ὅσο μέγας εἶσαι τόσο νά ταπεινώνεσαι. Ἡ Ταπεινώσις καί τά χαρακτηριστικά τῆς. Μόνος ὁ ταπεινός δοξάζει τόν Θεόν διότι ὁ ὑπερήφανος δέν δέχεται τήν αὐθεντία τοῦ

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			Θεοῦ. Ὁ ταπεινός βλέπει τήν ἀληθῆ φύσι τῶν ὄντων.
17	16/07/85	3, 20 - 21	Τρόπος ἀποκτήσεως τῆς ταπεινώσεως. Γνωρίσματα ταπεινοῦ. Δυσκολώτερά σου μή ζητᾶς, στήν πνευματική ζωή, στό ἐπάγγελμα, στά οἰκονομικά.
18	23/07/85	3, 21 - 22	Μή ἀκολουθῆς ἐπάγγελμα πού δέν ἔχεις τίς πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις. Μή ἐρευνᾶς πράγματα πού δέν ἀποκάλυψε ὁ Θεός χρησιμοποιοῦντας δυνάμεις τοῦ πονηροῦ, ὅπως τήν Μαγεία, τήν Θεοσοφία, τόν Πνευματισμό. Πρόσεχε τήν Φιλοσοφία καί τήν Ἐπιστήμη.
19	30/07/85	3, 23 - 26	«Εἶσω τῶν ἡμετέρων ὄρων φιλοσοφῶμεν». Μορφές ὑπερηφανείας τῆς διανοίας. Ἡ σκληρά καρδιά ὡς ὑπερήφανος, ἄπιστος καί ἀμετανόητος.
20	06/08/85	3, 26 - 28	Ὁ ἐπικινδύνως ζῆν εἶναι ὑπερήφανος. Ὁ ἔχων σκληράν καρδίαν εἶναι δυστυχής. Οἱ δοκιμασίες τοῦ ὑπερηφάνου δέν θαρπεύουν τό πάθος του.
21	13/08/85	3,29 – 4,1	Ὁ Ταπεινός καί Σοφός παρατηρεῖ καί μελετᾶ τά πάντα. Ἡ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσσεται ἁμαρτίες καί ἐλκεί τήν προστασία τοῦ Θεοῦ στίς δύσκολες ἡμέρες. Γιατί ὑπάρχουν οἱ πτωχοί;
22	20/08/85	4, 1 - 10	Γιατί ὑπάρχουν πτωχοί; Σωματική καί πνευματική πείνα. Μή ἀποστραφῆς πτωχόν πού μπορεῖ νά σέ καταρασθῆ καί νά εἰσακουσθῆ ἀπό τόν Θεόν. Νοσηρά καί ὑγίης δημοφιλία. Τρόπος ἐλεημοσύνης. Τό μεγάλο κεφάλαιον τῆς ἐλεημοσύνης.
23	27/08/85	4, 11 - 15	Ἡ ἐνυπόστατος Σοφία καί τά Τέκνα αὐτῆς. Θαυμάσια ἀποκαλυπτόμενες Χριστολογικές πτυχές τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας.
24	03/09/85	4, 16 - 19	Κατακληρονόμησις τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας. Ἡ παιδαγωγία τῆς μετέρχεται πρῶτα τήν φάσι τῶν δυσκολιῶν καί κατόπιν δίδει τούς θησαυρούς τῆς. Ἡ Σοφία ἐγκαταλείπει ὅποιον δέν ἐπιδέχεται τήν παιδαγωγία τῆς.
25	10/09/85	4, 20 -21	Ἡ ἀξιοποίησις τοῦ χρόνου καί ἡ κατανομή του σέ ὑλικά καί πνευματικά πράγματα. Ὅτι ἀφορᾶ τήν ψυχή σου μήν ντραπῆς. Τί δέν πρέπει νά κάνωμε ἀπό ντροπή. Τί πρέπει νά μή ντρεπώμαστε.
26	17/09/85	4, 22 - 31	Ποικίλες περιπτώσεις ὠφελίμου καί μή ὠφελίμου ἐντροπῆς.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
27	13/05/86	5, 1 - 8	Μή στηρίζεσαι στά χρήματα καί στή δύναμί σου. Μή αποτινάξεις τήν αὐθεντία τοῦ Θεοῦ, μήτε νά ἀμβλύνης τό ἠθικό σου αἰσθητήριον. Μή ἔχης ἀφοβίαν ἀμαρτίας, οὔτε νά σκέπτεσαι ὅτι ὁ Θεός εἶναι μόνον ἀγάπη. Τά ἄδικα χρήματα εἶναι ἀνευλόγητα. Μή ἀναβάλῃς τήν μετάνοιά σου.
28	20/05/86	5, 9 - 12	Ἀπαιτεῖται σταθερός πνευματικός προσανατολισμός. Ἀπομακρύνσου ἀπό τόν καιροσκοπισμό. Ταχύς εἰς ἀκρόασιν, βραδύς εἰς ἀπάντησιν. Ἐάν κάτι συνετόν ἔχης, ἀποκρίσου, ἄλλως διατήρησε σιγήν.
29	27/05/86	5, 13 - 6,4	Ἡ ἀξία σου ἐξαρτᾶται ἀπό τήν γλῶσσα σου ἢ ὅποια ἐκπροσωπεῖ τόν ἐσωτερικό σου κόσμον. Μήν εἶσαι ψιθυριστής. Μή καταστρέφῃς τήν φιλία σου μέ τόν κακό σου χαρακτήρα. Ὁ κακότροπος αὐτοκαταστρέφεται.
30	03/06/86	6, 5 - 9	Ἡ γλυκεῖα γλῶσσα συμπεριφέρεται θαυμαστά καί προσελκύει φίλους πολλούς. Μεταξύ τῶν πολλῶν φίλων λίγοι πρέπει νά εἶναι οἱ σύμβουλοί σου. Κριτήριον ἀποκτήσεως φίλου εἶναι ἕνας τυχόν πειρασμός σου. Διότι ὑπάρχουν φίλοι καιροσκόποι. Διότι ὑπάρχουν φίλοι πού μεταβάλλονται σέ ἐχθρούς.
31	10/06/86	6, 10 - 15	Ὑπάρχει καί ὁ φίλος τῶν τραπεζῶν, ὅπως καί ὁ φίλος πού ἐξοικειώνεται ἀναιδῶς. Ὅλοι αὐτοί θά σέ ἐγκαταλείψουν στίς δύσκολες ὥρες σου. Χώρισε ἀπό τούς ἐχθρούς σου καί φυλάξου ἀπό τούς φίλους σου. Ὁ πιστός φίλος εἶναι ἀληθινός θησαυρός πού μέ τίποτα δέν ἀλλάσσεται ἢ ὠραία του ψυχή.
32	17/06/86	6, 16 - 18	Τά κριτήρια τῆς ἀληθοῦς φιλίας. Ἡ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ. Ἡ «παιδεία» ταυτιζομένη μέ τήν Σοφίαν ἦτοι τό Β' πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐκ νεότητός του πρέπει ὁ ἄνθρωπος νά ἐπιλέξῃ αὐτήν τήν «Παιδείαν». Προσφέρεται μέ τήν ἀγωγήν ὡς τέχνη τεχνῶν καί ἐπιστήμη ἐπιστημῶν.
33	24/06/86	6, 18 - 20	Ἡ Δευτέρα διάστασις τῆς Παιδείας ὡς γνῶσις τῆς Δημιουργίας καί τοῦ ἀνθρώπου. Γνῶσις καί βιοπορισμός. Ἡ γνῶσις ἀποκτᾶται μέ τήν ἐργατικότητα καί φιλομάθεια ἐν ὑπομονῇ πολλῇ. Ἡ παιδεία δέν μένει στόν «ἀκάρδιον» ἄνθρωπον, ἦτοι τόν ἐπιπόλαιον στήν σκέψι καί στά αἰσθήματα.
34	01/07/86	6, 21 - 26	Ἡ Σοφία ὡς λίθος δοκιμασίας. Ἡ βαρύτης τοῦ ὀνόματος

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			της Σοφίας. Ανάγκη νά παραδοθούμε στά δεσμά της τά όποια είναι ώφελιμότατα. Μέ όλη τήν ψυχή μας νά της δοθούμε.
35	08/07/86	6, 27 - 33	Έξερεύνσεις καί αναζητήσεις της Σοφίας. Ή Σοφία, ό Ιησούς Χριστός είναι ή ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ καί ή ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ. Τά δεσμά της γίνονται στολίδια δόξης. Μάθε νά ακούς τήν Σοφία.
36	15/07/86	6, 34 - 7,1	Ή αναζητήσεις σοφοῦ Πρεσβυτέρου. Ένοχλήσεις της τρίτης συνταξιοδοτηθείσης ήλικίας. Ακρόασις καί απομνημόνευσις του Θείου Λόγου. Συντροφιά μέ συνετούς ανθρώπους. Μελέτη καί θεωρία του Θείου Λόγου. Κεφάλαιον 7ον: Μή κάνεις ποτέ κακό καί κακό δέν θά σέ βρῆ ποτέ.
37	22/07/86	7, 2 - 4	Φύγε μακριά από τό άδικο καί τό άδικο θά φύγη από σένα. Μή σπέρνης στά αυλάκια της άδικίας για νά μη θερίσης πολλαπλή τήν τιμωρία. Μή ζητήσης αξιώματα από τόν Θεόν καί από τούς ανθρώπους. Διακρίσις αξιώματος έργου.
38	29/07/86	7, 5 - 8	Μή δικαιολογήσαι εις τόν Θεόν. Μή έπιζητής νά σταθής δικαστής των άλλων. Ποτέ μη σκανδαλίσης τόν λαόν. Μπροστά σέ πλήθος μη χάσης τήν αυτοκυριαρχία σου. Μή δευτερώσης μία σου άμαρτία, γιατί θά τιμωρηθής καί μόνον για τήν πρώτη.
39	05/08/86	7, 9 - 13	Όσο μένει ή άμαρτία, τά αναθήματα στο Θεό τόν έξοργίζουν. Μή αποκάμης στην Προσευχή καί μη παραβλέπης τήν έλεημοσύνη. Μή περιγελάς τόν πικραμένο άνθρωπο. Μή καλλιεργής κάθε μορφής ψεύδους.
40	12/08/86	7, 14 - 16	Πρόσεξε τήν φλυαρία μπροστά στους ανθρώπους καί στην Προσευχή σου. Μή ύποτιμήσης τήν επίπονο εργασία καί μάλιστα τήν γεωργία πού έδόθη από τόν Θεόν εις τόν άνθρωπο. Μή συγκαταλέγης τόν έαυτό σου μέ πολλούς πού ζοῦν άμαρτωλά.
41	19/08/86	7, 17 - 21	Μέ τήν Ταπεινώσι επιτυγχάνουμε τήν τήρησι του Νόμου του Θεου, θετικώς καί άρνητικώς. Μή εγκαταλείψης τόν φίλο σου ένεκα συμφέροντος. Ό σύζυγος πρέπει νά εκτιμήση πολύ τήν σύζυγό του, εάν είναι σοφή καί αγαθή. Σχέσις Έργοδότη καί εργαζομένων.
42	26/08/86	7, 22 - 23	Άγάπη, περιποίησης καί χρησιμότης των οικοσίων ζώνων. Άγωγή των παιδιών.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
43	02/09/86	7,23- 24α	Αγωγή τῶν παιδιῶν Β' . Ἡ προστασία τῆς παρθενίας τῶν θυγατέρων.
44	12/05/87	7, 24 - 26	Ἡ προστασία τῆς παρθενίας τῶν θυγατέρων Β' . Ὁ ἐπιτυχῆς γάμος τῆς θυγατρὸς εἶναι μέγα ἔργον. Ἡ στάσις τοῦ συζύγου ἔναντι τῆς καλῆς ἢ κακοτρόπου συζύγου.
45	19/05/87	7, 26 - 30	Ανάγκη ἀλληλοεπιτηρήσεως τῶν συζύγων. Ἡ τέχνη ἀνανεώσεως τῆς ἀγάπης. Τιμὴ στοὺς γονεῖς καὶ μνήμη ὠδίνων τοκετοῦ μητρὸς. Αγάπη στό Θεό καὶ τιμὴ στοὺς Λειτουργοὺς Του.
46	26/05/87	7, 31 - 32	Ἡ τιμὴ καὶ ἡ φροντίδα πού ὀφείλεται στόν Τερέα. Τό εὐρύ φάσμα τῆς ἐλεημοσύνης.
47	02/06/87	7, 33 - 35	Φροντίδα διά τούς νεκρούς . Ἡ ἀληθῆς κοινωνικότης. Οἱ ἐπισκέψεις τῶν ἀσθενῶν. Ἡ μνήμη θανάτου.
48	09/06/87	8, 1 - 5	Μή ἀντιδικεῖς μέ ἄνθρωπον τῆς ἐξουσίας. Μή διαπληκτίζεσαι μέ πλούσιον. Ἀπέφευγε τόν γλωσσώδη ἄνθρωπον. Μέγας κίνδυνος ἡ κακῶς νοουμένη παρρησία. Μή ὄνειδίσῃς μετανοημένον ἁμαρτωλόν.
49	16/06/87	8, 5 - 9	Μή ὄνειδίσῃς μετανοημένον ἁμαρτωλόν. Β' . Μή ἀτιμάσῃς ἡλικιωμένον ἄνθρωπον. Μή ἐπιχαρῆς γιά τόν θάνατο τοῦ ἐχθροῦ σου. Μή παρατρέξῃς τήν σοφή παράδοσι τῶν προηγούμενων γενεῶν.
50	23/06/87	8, 10 - 14	Μή προκαλῆς τά πάθη τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Πρόσεχε τόν ὑβριστή. Ὅψεις καὶ πλευρές τοῦ δανεισμοῦ. Προσοχή στίς ἐγγυήσεις. Μή ἀντιδικήσεις μέ δικαστικόν.
51	30/06/87	8, 15 - 17	Μή συνεργασθῆς μέ τυχодиώκτην καὶ ἄφρονα τολμηρόν. Μή ἀντιδικήσῃς μέ θυμῶδη. Ὁ θυμός συμπορεύεται μέ τόν φόνο. Μή συμβουλεύεσαι μωρόν ἄνθρωπον, οὔτε μυστικά νά τοῦ ἐμπιστεύεσαι.
52	07/07/87	8, 18 – 19 9, 1	Μπροστά σέ ξένον μή κάνεις κάτι πού θέλεις νά μείνη μυστικό. Μή ἀνοίγῃς τήν καρδιά σου σέ ὅποιονδήποτε ἄνθρωπον. Ἡ κατάληψι τῆς καρδιάς ἀπό τόν διάβολον καὶ τόν κόσμον εἶναι μία συμφορά. Μή ζηλεύῃς τήν γυναῖκα σου. Αἴτια καὶ ἀποτελέσματα τῆς ζηλοτυπίας.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
53	14/07/87	9, 2 - 3α	Μή ἐπιτρέψης νά παραμερισθῆ τό ἀνδρικό καί συζυγικό σου κῦρος. Τραγικά παραδείγματα. Στάσου σάν νέος μακρῶ ἀπό τήν πορνεία. Συνέπειες τῆς ἀφροσύνης. Ἡ σωτηρία δέν ὑπάρχει οὔτε στήν πόλι Σόδομα [Σύμβολον τῆς ἀμαρτίας], οὔτε στά περὶχώρά της [αἷτια τῆς ἀμαρτίας], ἀλλά στό ὄρος τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Πρβλ. Γέν. 19, 17.
54	21/07/87	9,3β - 4α	Τά σαρκικά ἀμαρτήματα στόν χῶρο τῆς Κ.Δ. Μή συναναστρέφουσαι τραγουδίστριες. Τό σύγχρονο τραγοῦδι, φορέας πολλῶν κακῶν στοιχείων.
55	28/07/87	9, 4β - 5α	Τό ρεμπέτικο καί δημοτικό τραγοῦδι. Θέσεις τοῦ Ἁγ. Νικοδήμου στό ἑλληνικό τραγοῦδι. Μή περιεργάζουσαι παρθένον κόρη. Ἡ σύγχρονη κοπέλλα καί οἱ ἀντιλήψεις της γιά τήν ἀγνότητα.
56	04/08/87	9, 5β - 6α	Τρόπος ἀναζητήσεως συζύγου. Προσοχή στίς αἰσθήσεις καί τούς λογισμούς. Ἡ ἀνηθικότης κατασπαταλᾷ τόν ὑλικόν καί πνευματικόν πλοῦτον. Ασυμβίβαστη ἡ πνευματική ζωή μέ τήν ἀνηθικότητα. Καλεῖ τούς ἀνθρώπους ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία νά δοκιμάσουν τά ἀγαθά της, καλεῖ καί ἡ Πορνεία νά δοκιμάσουν τίς ἀμφίβολες ἡδονές της.
57	11/08/87	9, 6β - 9α	Ἀνταγωνισμός διά τόν προσεταιρισμό τῆς ψυχῆς μεταξύ Ἐνυποστάτου Σοφίας καί Πορνείας. Μή κοιτάζης περιεργά στους δρόμους τῆς πόλεως καί μή τριγυρίζης στους ἀσύχναστους δρόμους πού καταφεύγει ἡ ἀμαρτία. Μή περιεργάζουσαι ὁμορφα πρόσωπα. Ὑπάρχει ὁμόφυλος φιλία; Ἡ μοιχεία.
58	18/08/87	9, 9β - 11	Ἡ μοιχεία. Ὁ παλαιός καί ὁ νέος φίλος, ἡ παράδοσις καί τό καινούργιο. Μή ζηλεύσης τίς ἐπιτυχίες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, γιατί δέν γνωρίζεις τί τέλος θά ἔχη.
59	25/08/87	9, 12 - 14	Μή συνδέουσαι μέ ἀσεβεῖς, γιατί δέν γνωρίζεις τί τιμωρία τούς περιμένει. Πρόσεχε ἀπό τόν ἔχοντα ἐξουσίαν θανάτου. Μάθε νά ψυχολογῆς τούς ἀνθρώπους πού πρόκειται νά συναναστραφῆς.
60	01/09/87	9, 15 - 18	Κριτήριον καί περιεχόμενον τῶν συζητήσεων εἶναι ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ. Οἱ σύνδειπνοί σου νά εἶναι ἀνθρώποι ἔχοντες φόβον Θεοῦ. «Φόβος Κυρίου ἀρχή ἀγαπήσεως αὐτοῦ». Οἱ Καλές Τέχνες εἶναι δῶρον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ γλωσσώδης καί προπετής ἀνθρώπος.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
61	03/05/88	10, 1 - 2	Αρχή 5ης θερινής περιόδου. Εισαγωγή περί τῶν γνωρισμάτων τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Γνωρίσματα τῶν Κυβερνόντων ἕναν λαόν. Κατά τόν λαόν καί οἱ Ἄρχοντες καί κατά τούς Ἄρχοντας ὁ λαός.
62	10/05/88	10, 2 - 4	Οἱ ἐκκλησιαστικοί Ποιμένες καί ὁ λαός τοῦ Θεοῦ. Κυβερνήτης ἀπαιδαγώγητος καταστρέφει τόν λαό του. Ὁ συνετός κυβερνήτης συντελεῖ στήν προαγωγή τοῦ λαοῦ. Ἀναγκαῖα προσόντα ὄσων κυβερνοῦν. Στά χέρια τοῦ Θεοῦ ἀνήκει κάθε ἀνθρωπίνη ἐξουσία.
63	17/05/88	10, 4 - 5	Ἡ ἐξουσία τῶν ἐξουσιαζόντων ἀνήκει εἰς τόν Θεόν. Ὅφειλομε ὑποταγή σέ ἀρχές καί ἐξουσίες «διά τόν Κύριον». Ἡ ἀγαθή καί πονηρά ἐξουσία. Ἱστορικά παραδείγματα. Κάθε πρόοδος λαοῦ ἢ ἀνθρώπου εἶναι στό χέρι τοῦ Θεοῦ. Δέν ὑπάρχει ἀπόλυτος προορισμός.
64	24/05/88	10, 5 - 7	Ὁ καλός καί κακός νομοθέτης. Μή ὀργίζεσαι γιά κάθε ἀδίκημα τοῦ πλησίον σου. Ἐπιλογή θέσεων ἀπό τόν περί ὀργῆς Λόγον τοῦ Ἁγ. Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου. Ἐννοια καί περιεχόμενον τῆς ἀμαρτίας τῆς ὑπερηφανείας.
65	31/05/88	10, 7 - 8	Τύποι ὑπερηφάνων ἀνθρώπων. Ἀντιμετώπισις τῆς ἀμαρτίας τῆς ὑπερηφανείας. Οἱ ἀδικίες, τά χρήματα καί ἡ ὑπερηφάνεια, εἶναι τά αἷτια ἀπωλείας ἰσχύος καί δόξης ἑνός λαοῦ. Ἡ ἀπιστία καί ἡ ἐκλυσίς τῶν ἡθῶν συμπληρώνουν τήν φθορά ἑνός λαοῦ.
66	07/06/88	10, 9 - 11	Πῶς ὁ χωματένιος ἀνθρώπος μπορεῖ νά ὑπερηφανεύεται; Μορφές ὑπερηφανείας: ἡ καύχησις τῆς υἰγείας, ἡ ἀπεριόριστη ἐμπιστοσύνη στήν ἰατρική ἐπιστήμη, τόν ἰατρό καί τά φάρμακα. Θέσεις ταπεινοφροσύνης. Τόν ἀνθρώπο κληρονομοῦν τά ἔρπετά καί τά σκουλήκια.
67	14/06/88	10, 11 - 13	Τό προηγούμενον καί ἐπόμενονον θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἀφετηρία τῆς ἀποστασίας εἶναι ἡ ὑπερηφάνεια, πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν. Πηγή πάσης ἀμαρτίας εἶναι ὁ ἐγωισμός.
68	21/06/88	10, 13 - 16	Πηγή πάσης ἀμαρτίας εἶναι ὁ ἐγωισμός. Ἡ καρδιά εἶναι τό κέντρον τοῦ ΕΓΩ καί τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Ὁ Κύριος καθαιρεῖ τούς ὑπερηφάνους. Ἀνασπᾶ ρίζες ἀγερώχων ἔθνῶν. Ἐκθεμελιώνει χῶρες ἀλαζόνων.
69	28/06/88	10, 17 - 20	Τό κακόν εἶναι «μή ὄν». Τό κακόν εἶναι «ἐν τῷ θέλειν καί ἐν τῷ πράττεσθαι». Ὑπερηφάνεια καί ὀργή, πάθη ἐπίκτητα. Ὁ

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			ἄνθρωπος ἐν ταυτῷ μεγαλειώδης καὶ ἄθλιος. Ἡ ὁμοφροσύνη ἑνὸς λαοῦ εἶναι πραγματικότης ἢ οὐτοπία;
70	05/07/88	10, 20 - 22	Ἐπάρχει ὁμοφρονῶν λαός; Ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη καὶ ἐκτίμησις ἄρχοντος καὶ λαοῦ. «Παρ' ἡμῖν» ὑπάρχει ἀμοιβαία κακόπιστος σχέσις. Σημεῖον ἀναφορᾶς ἀπάντων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ὁ φόβος τοῦ Κυρίου.
71	12/07/88	10, 22 - 23	Σημεῖον ἀναφορᾶς ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων εἶναι ὁ «φόβος τοῦ Κυρίου» ἤτοι ἡ εὐσέβεια. Κριτήρια ἀξιοκρατικά προσώπων, πραγμάτων ἢ ἰδεῶν δίδει μόνον ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἡ προσωποληψία δημιουργεῖ σύγχυσι ἀξιοκρατικῶν κριτηρίων. Ἡ ἔννοια τῆς προόδου. Πρόοδος δέν εἶναι τό νεώτερον, ἀλλά τό καλύτερον.
72	19/07/88	10, 24 - 25	Ὁ φοβούμενος τόν Κύριον συγκρινόμενος ὑπερέχει τοῦ μεγιστάνου, τοῦ κριτοῦ, τοῦ δυνάστου, τοῦ σοφοῦ, τῶν θυσιῶν. Εἰς τόν φοβούμενον τόν Κύριον δίδεται «σημείωσις τοῦ φυγεῖν ἀπό προσώπου τόξου» καθ' ὅλον τό μήκος τῆς ἱστορίας. Ὁ σοφός κι' ἂν ἀκόμη εἶναι δούλος, ὑπερέχει τῶν ἄλλων.
73	26/07/88	10, 25 - 26	Ἡ πατρίδα μας ἐμφανίζεται σοφή ἢ ἄσοφη; Κάθε ἔφηβος πρέπει νά σταθῇ στήν ἐκλογή τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς. Μορφές ὑπερηφανείας. Ἀπαιτεῖται ὀλοκλήρωσις τῆς σωτηρίας. Τό τίμημά της.
74	02/08/88	10, 26 - 29	Μή καμώνεσαι τόν πλούσιο, ὅταν ἔχης οικονομικές δυσκολίες. Δέν ὑπάρχει ἔνδοξη ἢ ταπεινή ἐργασία ἀλλά τιμία ἢ ἀνέντιμη. Ἡ ταπείνωσις εἶναι κριτήριον ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας μας. Ἡ ἔννοια τῆς ἀληθοῦς ταπεινώσεως. Ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ δημιουργός τῆς τιμῆς του ἢ τῆς ἀδοξίας του.
75	09/08/88	10,30 - 31 11, 1	Σοφία καὶ πλοῦτος. Σοφία καὶ Ταπεινοφροσύνη δημιουργοῦν τόν τέλειον ἄνθρωπον. Ποῖα στοιχεῖα συνιστοῦν τήν Σοφία καὶ ποῖα τήν Ταπεινοφροσύνη. Παρότρυνσις νά γίνωμε σοφοί καὶ ταπεινοί.
76	16/08/88	11, 2 - 4	Ὁραιότης ἢ ἀσχημία ἑνὸς ἀνθρώπου δέν καθορίζουν καὶ τήν ἐσωτερική του ποιότητα. Ἐντονον παράδειγμα εἶναι ἡ μέλισσα. Μή καυχᾶσαι διὰ τά ἐνδύματά σου, διότι ἀποτελοῦν μεταπτωτική κάλυψι. Μή ὑπερηφανεύεσαι, ὅταν δοξάζεσαι, γιατί ἡ δόξα περνᾷ. Μόνον τά ἔργα τοῦ Θεοῦ μένουν καὶ εἶναι θαυμαστά.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
77	23/08/88	11, 4 - 8	Ἡ ἀλαζονεΐα τῆς περιβολῆς καταδικάζεται ἀπό τόν Θεόν (Ἠσ. 3, 16 – 26). Ἡ δόξα τῶν ἀνθρώπων διαρκῶς μεταβάλλεται. Μή κατηγορήσης πρὶν ἐπισταμένα ἐξετάσης. Κινδυνεύεις νά γίνης ἄδικος κατήγορος ἢ καί συκοφάντης. Μή ἀποκρίνεσαι πρὶν ἀκούσης τόν ἄλλον. Μή διακόπτῃς τόν ὁμιλοῦντα.
78	30/08/88	11, 8 - 11	Μή φιλονικεῖς γιά ζητήματα πού δέν σέ ἀφοροῦν. Μή καταπιάνεσαι μέ πολλά ἔργα. Ἡ πολυπραγμοσύνη ἔχει συνήθως ὡς κίνητρα τήν φιλοχρηματία καί τήν κενοδοξία. Στά ἔργα μας ἔχομε ἀνάγκη τῆς Θεΐας εὐλογίας. (Τέλος Ε' θερινῆς Περιόδου).
79	16/05/89	11, 12 - 14	Εἰσαγωγή: Ἡ δύναμις τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Πρέπει νά ἔχωμε ἐπίγνωσι τῆς ἀξίας καί τῆς ἐπιδράσεώς του. (Ἐβρ. 4, 12 – 13). Ἄς ἀφίνωμε περιθώρια στή χάρι καί ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Ἐχομε κέρδος. Ἀγαθά & κακά, ζωή & θάνατος παρά Κυρίου. Πῶς αὐτό ἐννοεῖται. (Ἀρχή ΣΤ' θερινῆς Περιόδου).
80	23/05/89	11, 14 - 17	Ὁ Θεός δέν εἶναι Δημιουργός τοῦ κακοῦ, τοῦ θανάτου καί τῆς πτωχείας. Τό κατ' εὐδοκίαν καί κατά παραχώρησιν θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τά ποικίλα δῶρα τοῦ Κυρίου εἶναι μόνιμα στούς εὐσεβεῖς.
81	30/05/89	11, 17 - 21	Τό «μαρτυρικό» στοιχεῖο σάν εὐλογία στή ζωή τοῦ Γάμου. Ὁ κατά παραχώρησι πλοῦτος, προῖόν τῆς προσκολλήσεως σ' αὐτόν καί τῆς φιλαργυρίας. Ἐπιπτώσεις φοβερές. Μεῖνε σταθερός στήν συμφωνία σου μέ τόν Θεόν. Τό κοινωνικό πρόβλημα καί ἡ Ἁγία Γραφή.
82	06/06/89	11, 21 - 25	Τό κοινωνικόν πρόβλημα καί ὁ Χριστιανισμός. Ὁ Κύριος εὐλογεῖ τόν μισθό τοῦ εὐσεβοῦς. Μή πῆς: πῶς θά καλυφθοῦν οἱ ἀνάγκες μου σήμερα καί εἰς τό μέλλον; Μή πῆς: εἶμαι αὐτάρκης καί τό μέλλον μου θά εἶναι εὐτυχές. Θυμήσου στήν εὐημερία σου τίς δύστυχες ἡμέρες.
83	13/06/89	11, 25 - 28	Κέρδη ἀπό τήν μνήμη τῆς δυστυχίας σέ ἡμέρες εὐτυχίας. Ἡ ἐσχάτη ἀνταπόδοσις. Ἡ ἐσχάτη ἀποκάλυψις τῶν ἔργων μας. «Πρό τελευτῆς μή μακάριζε μηδένα».
84	20/06/89	11, 28 - 29	Μή μακαρίζωμε κανέναν πρό τοῦ τέλους του καί πρό παντός πρό τῆς Καθολικῆς Κρίσεως. Συνήθως τά παιδιά ἀνακλοῦν τήν πνευματική ποιότητα τῶν γονέων. Πρόσεχε ποῖοι μπαίνουν στό σπίτι σου. Ὁ κίνδυνος καιροφυλακτεῖ ἀπό συγγενεῖς καί φίλους.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
85	27/06/89	11, 29 - 31	Πρόσεξε ποιούς εισάγεις στό σπίτι σου καί μέ ποιούς άνοιγεις κοινωνικές σχέσεις. Υπάρχουν άνθρωποι πού έπιθυμούν τήν καταστροφή σου. Η δολίευσις έγινε έπιστήμη άκόμη καί από κυβερνήσεις εις βάρος ατόμων, ομάδων καί λαών.
86	04/07/89	11, 32 12, 1	Πρόσεξε από τόν κακοήθη άνθρωπον, γιατί μπορεί νά έπιφέρει άλυσιδωτόν τό κακόν. Αν τόν βάλης στό σπίτι σου θά δημιουργήση πολλές ταραχές. Έχε διάκρισιν. Εάν άγαθοεργής νά γνωρίζης καλά σέ ποιόν κάνεις τό καλό.
87	11/07/89	12, 1 - 3	«Εάν εϋ ποιής, γνῶθι τίνι ποιείς». Ο λόγος αυτός έχει ευρεία διάστασι αναφερόμενος καί σέ σχέσεις πνευματικές. Ευεργέτησε τόν ευσεβή καί ο Κύριος υπόσχεται ότι δέν θά χάσης τόν μισθό σου. Ο έπιμένων στην άμαρτία δέν ώφελείται· ίσως καί νά βλάπτεται από τήν ευεργεσία.
88	18/07/89	12, 3 - 8	Κακές περιπτώσεις ευεργετουμένων. Η Π.Δ. εντέλλεται τήν ευεργεσία στόν ευσεβή καί όχι στόν άσεβή, διότι πρόκειται περί παιδαγωγικής μεταβάσεως από τήν άγριότητα τών ήθων στην τελειότητα τής Χάριτος τής Καινής Διαθήκης. Ο έχθρός σου χαιρεκακεϊ στίς περιπέτειές σου.
89	25/07/89	12, 9 - 12	Εάν ο πλούτος είναι τό κριτήριο τών ανθρώπινων σχέσεων, τούτο είναι κατάντημα. Μπορείς νά αγαπάς τόν έχθρό σου, αλλά δέν πρέπει νά έχης έμπιστοσύνη σ' αυτόν όποιες καταστάσεις κι αν αυτός περνά. Μή τόν θέσης στό πλευρό σου, γιατί θά σέ ανατρέψη.
90	01/08/89	12, 13 - 18	Ο καθένας διαλέγει τό περιβάλλον του. Διάφορες πλευρές συμπεριφοράς ενός εν ευρεία έννοια έχθρου. Οφείλομε νά διαθέτουμε πολλή διάκρισι. Αν παρασυρθοϋμε, αποδεικνυόμεθα άλάτι ανάλατο. Αν μείνωμε όρθιοι στίς προσβολές έχομε τόν έπαινο του Κυρίου.
91	08/08/89	13, 1 - 2	Άνόμοιες σχέσεις ανθρώπων έχουν δυσάρεστα άποτελέσματα. Επιδράσεις κακών προσώπων καί κακού περιβάλλοντος. Είμεθα «σκεύη Κυρίου» καί οφείλομε νά απέχωμε από τήν νοητή Βαβυλώνα. Τό βαρύ άμάρτημα τής έκκοσμηκέυσεως.
92	22/08/89	13, 2 - 7	Βάρος άνω τών δυνάμεών σου μή σηκώσης. Ο πλούσιος άδικεί τόν πτωχόν. Φαινόμενον κοινωνικόν τών νεωτέρων χρόνων μέ χαρακτηριστικόν τίς αίματηρές κοινωνικές επαναστάσεις. Η θέσις τής Έκκλησίας. Πτυχές διεισδύσεως

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			του πλουσίου στή ζωή του πτωχού (ισχύει και διά τους πλουσίους και διά τους πτωχούς λαούς).
93	29/08/89	13, 8 - 13	Ἡ Θεία προτροπή: «Πρόσεχε σεαυτῶ». Μή δέχεσαι μέ εύκολία προσκλήσεις σέ γεύματα. Διάλεγε τό ἄριστον σημεῖον σχέσεων. Μή ἐξισώνεσαι μέ ἀνωτέρους σου. Μή ισοπεδώνης κάθε ἐξουσία και αὐθεντία. Φυλάξου και πρόσσεχε πολύ. (Τέλος θεμάτων θερινῆς περιόδου 1989). «Τῶ Ἀγίῳ Τριαδικῶ Θεῶ Δόξα».
94	08/05/90	13, 14 - 18	Ὁ Λόγος του Θεοῦ «οὐ δέδετα». Ἀπαιτεῖται ἀκρόασις και ἐφαρμογή. Λίγα Εἰσαγωγικά διά τό βιβλίον τῆς Σοφίας Σειράχ. Οἱ ἀνόμοιες σχέσεις εἶναι ἐπικίνδυνες. Παραδείγματα ἀπό τή Φύσι.
95	15/05/90	13, 19 - 23	Εἰκόνες πάλης τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Ἡ πτωχεία προκαλεῖ τόν πλούσιον, ἀλλά και ὁ πλούτος προκαλεῖ τόν πτωχόν. Ὁ πλούτος και ἡ πτωχεία ἐπιδρῶν ἐπί τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀνθρώπων. Ἡ μωρία τῶν πλουσίων γίνετα δεκτή περισσότερο ἀπό τήν σύνεσι τῶν πτωχῶν. Σύγχρονα παραδείγματα.
96	22/05/90	13, 24	Ὁ πλούτος εἶναι ἕνα ἀγαθόν, ἀρκεῖ νά μή ὑπηρετῆ τήν ἀμαρτίαν. Πᾶν εἶδος δωρεᾶς ξεκινᾶ ἀπό τόν Θεόν και ὀφείλει εύχαριστιακά και δοξολογικά νά ἐπιστρέψῃ εἰς τόν Θεόν. Ἡ πτωχεία καθ' ἑαυτήν κακή, δύναται, ἄν εἶναι ἐκουσία, νά γίνῃ σπουδαιότατη ἀρετή. «Μακάριοι οἱ πτωχοί τῶ πνεύματι».
97	29/05/90	13, 24 14, 1	Ἡ ἀρετή τῆς πτωχείας. Ἡ ψυχή ἐπιδρᾶ ἐπί του προσώπου και ἀποτυπώνει τό ἦθος τῆς. Ἡ ἀγία σοβαρότης. Ὀλισθήματα τῆς γλώσσης. Ἡ ἀγαθή Συνείδησις.
98	05/06/90	14, 2	Ἡ Συνείδησις (Υγιής ἢ Ἀγαθή, Περιδεής, Ἐλαστική, Εὐρεῖα, Στενή, Πωρωμένη). Ἡ ἀξία τῆς Ἐλπίδος.
99	12/06/90	14, 3 - 8	Ὁ Φιλάργυρος εἶναι μικροπρεπής. Τσιγκουνεύετα σέ βάρος τῆς υἰείας του και τῆς ζωῆς του. Ἄλλοι θά βροῦν τά ἀγαθά του και θά τά «γλεντοκοπήσουν». Καταστρέφει τό «μέτρον» προσφορᾶς ἀγάπης εἰς τόν πλησίον. Εἶναι ἀσπλαχνος. Εἶναι ὁ χειρότερος τῶν ἀνθρώπων.
100	19/06/90	14, 8 - 11	Στήν ἀσπλαχνία τῆς φιλαργυρίας ὀφείλουμε νά ἀντιτάξωμε τήν φιλανθρωπία. Πρέπει νά ἀσκοῦμε ἀνάλογη ἀγωγή στά παιδιά μας. Ἀχόρταστο τό μάτι του φιλαργύρου. Ἡ ψυχή του στεγνώνει. Τό τραπέζι του εἶναι

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			στερημένο. Παιδί μου, ανάλογα με ό,τι έχεις φρόντιζε τον έαυτό σου.
101	26/06/90	14, 11 - 13	Άπό τά έσοδά σου κατ' αναλογίαν καί κατ' άξίαν νά προσφέρης δώρα στόν Κύριον. Δέν γνωρίζομε πότε θά πεθάνωμε, γιατί δέν κάναμε συμφωνία μέ τόν άδην. Τό τάλαντον του χρόνου τής ζωής μας.
102	03/07/90	14, 13 - 16	Μή άποστερήσης τόν έαυτό σου άπό τή χαρά καί τήν τρυφή μιās γιορτινής ήμέρας πού σου δίδει ό Θεός. Η άξία μιās έορτής. Η ψυχαγωγία.
103	10/07/90	14, 17 - 18	Η Διαθήκη μέ τόν θάνατον προϋποθέτει προαίρεσι καί έλευθερία. Η Διαθήκη μέ τήν Ζωήν. «Γενεά πορεύεται καί γενεά έρχεται». Υποχρεώσεις τής ύφισταμένης γενεάς διά τόν έαυτόν της καί διά τήν γενεά πού έρχεται.
104	17/07/90	14, 19 - 21	Κάθε τι πού σαπίζει, χάνεται, μαζί μ' αυτό κι αυτός πού τό εργάζεται. Ο χρυσός πού «σκουριάζει». Ευτυχισμένος αυτός πού θά τόν βρη ό θάνατος νά ζει μέ σοφία καί σύνεσι. Ευτυχισμένος αυτός πού σκέπτεται καί βιώνει τήν Ένυπόστατον Σοφία.
105	24/07/90	14, 21 - 22	Ο πιστός άσκειται στή «θεωρία». «Πράξις, θεωρίας επίβασις». Έντέλλεται ό πιστός νά έξέλθη όπίσω τής Ένυποστάτου Σοφίας ως ίχνευτής καί νά ένεδρευή στίς εισόδους της.
106	31/07/90	14, 23 - 26	Η Ένυπόστατος Σοφία όμοιάζει μέ Οικία καί αυτός πού τήν άγαπά σκύβει στά παράθυρά της νά τήν ιδή καί στίς πόρτες της νά τήν άκούση. Κατασκευάζει τήν σκηνή του πλάϊ στόν Οίκο της, τόσο πού νά φθάνουν μέχρις αυτόν τά ευεργετικά Της χέρια. Θέτει τά παιδιά του κάτω άπό τή δική Της παιδαγωγία.
107	07/08/90	14, 27 15, 3	Η ένυπόστατος Σοφία διαρκώς έκδιπλώνει τήν άγάπη της στόν άνθρωπο. Τόν σκεπάζει άπό κάθε «καϋμα». Η Σοφία ταυτίζεται μέ τόν Νόμον καί ό τηρών τόν Νόμον κατακτά τήν Σοφίαν. Τόν προϋπαντά ή Σοφία σάν φιλόστοργος μάνα καί σάν πιστή σύζυγος.
108	12/08/90	15, 3 - 5	Η ένυπόστατος Σοφία ποτίζει καί τρέφει ύλικώς καί πνευματικώς όποιον τήν άγαπά. Γίνεται στόν πιστόν, στήριγμα καί θεμέλιον. Υψώνει τόν πιστόν περισσότερο άπό τούς γύρω του.
109	22/08/90	15, 6 - 8	Η ένυπόστατος Σοφία δίδει εις τόν «εραστήν» της

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			εὐφροσύνην, στέφανον δόξης καὶ ὄνομα αἰώνιον. Ὅμως ἄνδρες ἀσεβεῖς ποτέ δέν θά τήν ἀποκτήσουν, οὔτε ποτέ θά τήν ἰδοῦν. Αὕτη ἀπομακρύνεται ἀπό τούς ὑπερηφάνους καί τούς ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ ψεῦστες.
110	28/08/90	15, 9 - 13	Ὁ αἶνος καί ἡ Δοξολογία δέν ταιριάζουν στό στόμα τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Μόνον ὁ κάτοχος τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας μπορεῖ νά δοξολογήσῃ εὐπρόσδεκτα τόν Θεόν. Μή πῆς ὅτι ὁ Θεός σέ ἔβαλε νά ἁμαρτήσῃς. Μή πῆς ὅτι ὁ Θεός σέ ἀποπλάνησε. Γιατί ὁ Κύριος ἐμίσησε κάθε βδέλυγμα. Τέλος Περιόδου 1990. Τῷ Ἁγίῳ τριαδικῷ Θεῷ Δόξα.
111	30/04/91	15, 14	Ἡ ἀξία τῆς μελέτης καί τηρήσεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. (Εἰσαγωγή στή θερινή περίοδο). Δημιουργός τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ Θεός. Τοῦτο ἀποτελεῖ γνῶσι μεγίστης σημασίας. Διάφορες θεωρίες ἀποπροσανατολίζουν ἀπό τήν ἐξ ἀποκαλύψεως γνῶσιν αὐτήν. Συνέπειες τῶν θεωριῶν αὐτῶν.
112	07/05/91	15, 14 - 20	Ὁ Θεός ἐδημιούργησε τόν ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἐφ' ὅσον τόν κατέστησε λογικόν. Ἐλευθερία εἶναι ἡ δυνατότης καλοῦ καί κακοῦ καί ὄχι ἡ ἐκλογή καλοῦ καί κακοῦ. Ἐλευθερία, Πίστις καί Ἁγιότης. Εἰκόνες ἀγιογραφικές τῆς ἐλευθερίας.
113	14/05/91	16, 1	Μή ἐπιθυμεῖς πολλά παιδιά πού θά σταθοῦν χωρίς χρηστότητα. Μή χαίρεσαι γιά τά ἀσεβῆ παιδιά σου. Φοβερόν παράδειγμα, τά παιδιά τοῦ Ἡλί (Α' Βασ. 2, 29).
114	21/05/91	16, 1 - 3	Μή ἀποβλέπῃς στό πλῆθος παιδιῶν, ἀλλ' ἐάν ἔχουν φόβον Κυρίου. Μή καυχᾶσαι ἐάν ἔχουν κοσμικές ἐπιτυχίες, ἐνῶ εἶναι ἀσεβῆ. Ἡ ἀτεκνία. Ἡ υἰοθεσία. Ὁ σκοπός τοῦ Γάμου. Ἐγωιστικά ἐλατήρια τῆς τεκνογονίας.
115	28/05/91	16, 3 - 6	Χρήσιμες ἱστορίες δύο ἀτέκνων γυναικῶν. Ἡ σπουδαία ἱστορία τῶν Ρηχαβιτῶν. Ἡ πείρα τῆς ζωῆς γιά τά εὐσεβῆ καί ἀσεβῆ παιδιά. Τό ὀργανωμένο κακό, ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ.
116	11/06/91	16, 6 - 7	Παραδείγματα ἁμαρτωλῶν πού κατέκαυσε καί ἀπώλεσε ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ.
117	18/06/91	16, 8 - 10	Ὁ Θεός τιμωρεῖ τούς ἁμαρτωλούς. Τά Σόδομα. Γνωρίσματα τῶν ἁμαρτιῶν των. Ὁ θάνατος 600.000 ἀνδρῶν τοῦ Ἰσραήλ στήν ἔρημο.
118	25/06/91	16, 9 - 14	Ὁ Ἰσραήλ, ἔθνος ἀπωλείας. Πρόκειται περί ἐσχατολογικοῦ σημείου. Ὁ Θεός τιμωρεῖ καί μεμονωμένα ἁμαρτωλά πρόσωπα. Ὁ Θεός καί ἀγαπᾷ καί τιμωρεῖ. «Κατά τό πολύ

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			ἔλεος αὐτοῦ, οὕτως καί ὁ πολὺς ἔλεγχος αὐτοῦ». Σύγχρονες πλάνες ἐπ’ αὐτοῦ.
119	02/07/91	16, 13 - 16	Ὁ Θεός κατά τὰ ἔργα ἐκάστου ἀποδίδει. Ἡ σκλήρυνσις τῆς καρδίας τοῦ Φαραῶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ σπουδαῖον ἐρμηνευτικὸν σημεῖον καὶ κλειδί κατανοήσεως τῶν πληγῶν τῶν ἐσχάτων καιρῶν. Ἡ σφραγίδα τῆς σοφίας, ἀγαθότητος καὶ δυνάμεως τοῦ Θεοῦ ἐφ’ ὅλης τῆς Κτίσεως.
120	09/07/91	16, 17 - 19	Μὴ πῆς ὅτι θά κρυφτῆς ἀπὸ τὸν Κύριον. Εἶναι παντεπόπτης καὶ τὰ πάντα πληροῖ. Ἐάν σέ ἐπισκεφθῆ ὁ Κύριος καὶ σέ εὖρη ἄτακτον, τότε τί θά κάνης;
121	16/07/91	16, 20 - 22	Ὁ Θεός εἶναι παντεπόπτης καὶ παντογνώστης. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως αὐτό δέν τό ἀντιλαμβάνεται. Μόνον οἱ Ἅγιοι εἶναι γινῶσται ὅσων ὁ Θεός θέλει νά ἀποκαλύψῃ (Πρβλ. Ματθ. 11,27). Ἡ καταιγίδα, ὡς παράδειγμα, ἐνῶ εἶναι ὄρατή στό βάθος της μένει ἄγνωστη. Τό ἴδιο καὶ τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ.
122	23/07/91	16, 23 - 26	Συμπεράσματα ἐπὶ τοῦ θέματος: Ἐλεος – Δικαιοσύνη Θεοῦ. «Ἄκουσόν μου, τέκνον, καὶ μάθε ἐπιστήμην».
123	30/07/91	16, 26 - 28	Κάθε τι στή Δημιουργία ἀκολουθεῖ τὸν προορισμό του. Τὰ πάντα ὁ Κύριος ἐστόλισε. Τίποτα δέν προσκρούει στό ἄλλο. Τὰ πάντα μένουν στίς ἰσορροπίες τους. Πίσω ἀπὸ τοὺς Φυσικούς Νόμους, Ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιτηροῦν τήν Δημιουργία.
124	06/08/91	16, 29 - 30	Ὁ Κύριος ἐδημιούργησε τήν γῆ καὶ ἐπέβλεψε εὐμενῶς σ’ αὐτήν καὶ τήν γέμισε μέ ὄλα τὰ ἀγαθὰ του. Μέ κάθε μορφή ζωῆς ἐκάλυψε τήν ἐπιφάνειά της καὶ αὐτή πάλι θά ξαναγυρίσῃ στή γῆ. Τό φαινόμενον τοῦ θανάτου καὶ ἡ ἐρμηνεία του.
125	13/08/91	17, 1	Ὁ Θεός ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἔδωσε ἐντολή νά ἐπιστρέψῃ στή γῆ μέ τὸν θάνατον. Ἀλλ’ «ὁ Θεός θάνατον οὐκ ἐποίησεν». Πόθεν, λοιπόν, ὁ θάνατος;
126	20/08/91	17, 1 - 3	Ὁ ἄνθρωπος δέν ἐπλάσθη ματαιῶς διότι στόν Χριστό ἐνικήθη ἡ φθορά καὶ ὁ θάνατος. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐτέθη σέ ὄρια. Ὁ Θεός ἐνέδυσσε ἰσχύν τὸν ἄνθρωπον πού εὐρίσκεται εἰς τό «κατ’ εἰκόνα». Εἴμεθα εἰκόνα Χριστοῦ καὶ τό «κατ’ εἰκόνα» ἐτέθη εἰς τὸν ὅλον ἄνθρωπον.
127	27/08/91	17, 3 - 4	Πῶς μπορούμε νά ἐννοήσωμε τό «κατ’ εἰκόνα» στόν ἄνθρωπον; Τό «κατ’ εἰκόνα» δέν εἶναι στατικόν, ἀλλά

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			ἀφετηρία διά τόν προορισμό τοῦ ἀνθρώπου πού εἶναι τό «καθ' ὁμοίωσιν». Ὁ ἄνθρωπος εἶναι «ζῶον θεοῦμενον». Ὁ Θεός ἔθεσε τόν φόβο τοῦ ἀνθρώπου στήν Κτίσι.
128	19/05/92	17, 5	Ἡ ἐντολή καί ἡ ἀξία τῆς μελέτης καί ἀκροάσεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. (Ἐναρξίς Θ' θερινῆς περιόδου). Ὁ Θεός δωρίζει στόν ἄνθρωπο τίς Πέντε αἰσθήσεις, τόν Νοῦν καί τόν ἔναρθρον λόγον. Πέραν τῆς συνήθους χρήσεως αὐτῶν πρέπει νά γίνεται ἀναγωγή στόν Θεό.
129	26/05/92	17, 5 - 6	Ὁ Νοῦς εἶναι τό ἕκτον δῶρον τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο, μετά τίς Πέντε αἰσθήσεις. Καί ὁ ἔναρθρος λόγος, τό ἕβδομον δῶρον. Ὁ Θεός ἔδωσε ἀκόμη καί ἐλευθέραν βούλησιν ὡς δυνατότητα καλοῦ ἢ κακοῦ καί μέ προτροπή ἐκλογῆς τοῦ ἀγαθοῦ (Δευτ. 30, 15 - 20).
130	02/06/92	17, 7	Ἡ Φρόνησις εἶναι κορυφαία ἀρετή, ἀλλ' ὀπισθέν της εἶναι ἕνα ἄλλο ὄνομα τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας, δηλαδή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἠθική καί ἡ Γνωστική Συνειδήσις. Νοσηρές μορφές τῆς Ἠθικῆς Συνειδήσεως.
131	09/06/92	17, 8 - 11	Ὁ ὀφθαλμός τοῦ Θεοῦ στήν κάθε ἀνθρώπινη καρδιά. Πρόκειται διά τήν ἠθική καί γνωστική συνειδήσι. Ὁ σκοπός τῆς γνωστικῆς συνειδήσεως εἶναι ἡ ἐπίγνωσις τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ στή Φύσι καί στήν Ἱστορία καί ἡ δόξα τοῦ ὀνόματός Του.
132	16/06/92	17, 11 - 13	Ὁ Θεός ἔδωκε στό λαό του Ἐπιστήμην, δηλαδή τήν Ἐνυπόστατον Σοφίαν καί τούς ἐκληροδότησε Νόμον ζωῆς, δηλ. τόν Νόμον τῆς Ὑπακοῆς. Συνῆψε μαζί του αἰώνιαν Διαθήκην μέ σκοπό τήν αἰωνία γνῶσι τοῦ Θεοῦ καί τήν διαχρονική ἀκμαιότητα τοῦ λαοῦ. Ὁ Νέος Ἰσραήλ, ἡ Ἐκκλησία, πῶς κινεῖται;
133	23/06/92	17, 13 - 14	Πρόσθετον δῶρον τοῦ Θεοῦ στό λαό του τῆς Παλ. Διαθήκης ἦταν ἡ θεοφανεσία. Ἀλλά καί στόν νεώτερο λαό του, τήν Ἐκκλησία, εἶναι πάλι ἡ θεοφανεσία. Καί μόνη ἡ θεωρία τοῦ Σαρκωμένου Λόγου εἶναι μοναδικό γεγονός (Ματθ. 13, 17). Ἡ ἐντολή καί ἡ ἔννοια τοῦ Δικαίου.
134	30/06/92	17, 14 - 17	Ἡ ἔννοια τῆς ἀληθοῦς κοινωνικότητος ἀπορρέει ἀπό τό Τρίπτυχον : «Σωφρόνως καί δικαίως καί εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι». Ὁ Παντεπόπτης Ὄφθαλμός. Ὁ Θεός καθιστᾷ ἀρχηγούς λαῶν εἴτε κατ' εὐδοκίαν εἴτε κατὰ παραχώρησιν.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
135	07/07/92	17, 17 - 22	Ἡ ἔννοια τοῦ περιουσίου λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅλα τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων εἶναι φανερά μπροστά στό Θεό. Ὁ Θεός ἰδιαιτέρως προσέχει τόν ἐλεήμονα ἄνθρωπον. Ἡ εὐρεία ἔννοια τῆς ἐλεημοσύνης.
136	14/07/92	17, 22 - 25	Ὁ Κύριος φυλάττει τόν ἐλεήμονα ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἀλλά τόν ἀμαρτωλό καί ἀσεβῆ τόν τιμωρεῖ καί εἰς τήν παροῦσα καί εἰς τήν μέλλουσα ζωή. Εἰς τούς μετανοοῦντας δίδει δυνατότητα ἐπιστροφῆς καί ἐπί πλέον πολλή παρηγορία. Ἔτσι, γύρνα ἄνθρωπε στόν Κύριον, γιατί σέ συμφέρει.
137	21/07/92	17, 25 - 26	Παιδί μου ἀμάρτησες; Μή προσθέτεις ἄλλη ἀμαρτία. Καί τίς παλιές σου ἀμαρτίες εὐχου νά σοῦ τίς συγχωρήσῃ ὁ Θεός. Μή δημιουργῆς ἀφορμές γιά πτώσι. Ἐπίστρεφε στόν Κύριον καί μίσησε κάθε βδέλυγμα πού εἶναι ἡ ἀμαρτία καί ἡ εἰδωλολατρεία.
138	28/07/92	17, 27	Πῶς ἐθεωρεῖτο ὁ Ἄδης ὡς «τόμος» τῶν ψυχῶν στήν παλαιά Διαθήκη. Ὁ Παράδεισος ὅπως διαμορφώνεται μετά τήν Κάθοδο τοῦ Χριστοῦ στόν Ἄδη. Ὁ Παράδεισος παριστάνεται ὡς κατάστασις κάτω ἀπό τό Θυσιαστήριον τό κατέναντι τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ (Ἀποκ. 6,9 8,3).
139	04/08/92	17, 27 - 28	Τά Μνημόσυνα. Ὅσο εἶσαι ζῶν, νέος καί ὑγιής, φρόντιζε γιά τήν ἀξιοποίησι τῆς μετανοίας σου, ἀποφέροντας τούς καρπούς τῆς μετανοίας. «Ἐν καιρῷ τοῦ μείζονος, μή στρέφου ἐπί τό ἔλαττον».
140	11/08/92	17, 29 - 32	Ὁ Θεός ἐλεεῖ τούς ἐπιστρέφοντας εἰς Αὐτόν διά τῆς μετανοίας. Μανασσῆς καί Ἀμώς. Οἱ ἀτέλειες τοῦ ἀνθρώπου μέ ἀποκορύφωμα τήν θνητότητα. Ὁ Θεός ἐποπτεύει τό σύμπαν καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι «γῆ καί σποδός». Εἰσαγωγή εἰς τό 18ον Κεφάλαιον.
141	18/08/92	18, 1	Ὁ Θεός εἶναι ἕνας καί ἀληθινός καί ζῶν αἰωνίως. Τά πάντα εἶναι δημιουργήματα δικά του. Ὁ Ἰσλαμισμός καί ὁ Ἰουδαϊσμός εἶναι ἐκτός Θεοῦ – ἄθεοι, κατά τόν ὀρισμόν τῆς Καινῆς Διαθήκης.
142	25/08/92	18, 2	Ὁ Κύριος εἶναι ὁ μόνος ἀπόλυτα Δίκαιος. Ἡ ἔννοια τῆς Δικαιοσύνης. Δέν ὑπάρχουν ἄλλοι θεοί πλὴν αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἐρωτοτροπία μας μέ ἀλλότριες θεότητες. Ὁ Κύριος εἶναι Θεός ζηλωτής.
143	01/09/92	18, 3 - 4	Ὁ Θεός εἶναι Δημιουργός, Προνοητής καί Κυβερνήτης τοῦ

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			Σύμπαντος. Τά πάντα ύπακούουν στό θέλημά Του. Ξεχωρίζει τά άγια από τά βέβηλα, σέ πρόσωπα και πράγματα. Κανείς επάξια δέν δύναται νά περιγράψη τά έργα Του και νά βρη τούς έσχάτους λόγους τών μεγαλειωδών δημιουργημάτων του. (Τέλος θερινής Περιόδου 1992). Δόξα τῷ Αγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ.
144	04/05/93	18, 5 - 6	Εισαγωγή στη νέα θερινή περίοδο. «Ο αναγινώσκων, οί ακούοντες και οί τηρουντες τον Λόγον του Θεου». (Αποκ. 1,3). Η δύναμις και τό έλεος του Θεου εκφράζουν τό μεγαλειο Του. Η Δημιουργία εκφράζει τον Δημιουργόν παρ' ότι «παράγει τό σχήμα του κόσμου τούτου».
145	11/05/93	18, 6 - 8	Τό «σχήμα» τής Δημιουργίας παρέρχεται. Όταν φθάσουν στό τέλος του αντικειμένου των ό σοφός και ό άγιος, τότε αντιλαμβάνονται ότι βρίσκονται στην αρχή. Τό μέγα κεφάλαιον «Άνθρωπος».
146	18/05/93	18, 8 - 12	Τό θαυμαστόν, αλλά και άθλιον δημιούργημα πού λέγεται «Άνθρωπος». Η ανθρωπίνη ηλικία. Η μακροθυμία και τό έλεος του Θεου. Ο Κύριος βλέπει την καταστρεπτική απόληξι των ανθρώπων γι' αυτό πληθύνει τον έξιλασμό Του.
147	25/05/93	18, 13 - 14	Ο Κύριος εκφράζει τό έλεός Του ως «έλέγχων», «παιδεύων», «διδάσκων» και «έπιστρέφων» τον άνθρωπον. Ο Κύριος έλεει τούς επιδεκτικούς τής θείας παιδαγωγίας.
148	01/06/93	18, 15 - 19	Όποιον ευεργετείς ταυτόχρονα μή τον όνειδίξης. «Και μετά τό δοῦναι μή όνειδίξε». (Σοφ. Σειρ. 41,25). Προτιμώτερος ό καλός λόγος από την υλική προσφορά. Πρίν όμιλήσης ενημερώσου. Όσοι διδάσκουν χρειάζονται κατάρτισι. Πρίν άρρωστήσης πρόσεχε νά μήν άρρωστήσης.
149	08/06/93	18, 19 - 21	Τό βιβλίον τής Σοφίας Σειράχ διά τον ιατρόν, την ιατρικήν και τά φάρμακα. Η αυτογνωσία, ή αυτοκριτική και ή αυτομεμψία. Ταπεινώσε τον έαυτό σου και δείξε μετάνοια πρίν άρρωστήσης από τις άμαρτίες σου.
150	15/06/93	18, 22 - 26	Τά Τάματα. Θυμήσου την όργή του Θεου στά έσχατά σου, αν στάθηκες άμαρτωλός. Θυμήσου στον καιρό τής ευημερίας την φτώχεια και την στέρησι.
151	22/06/93	18, 25 - 28	Νά ένθυμησαι στις ήμέρες τής ευημερίας, τον λιμό και την φτώχεια. Τί θέλει ό Θεός από έμας. Ο συνετός άνθρωπος είναι πάντοτε προσεκτικός, ιδιαίτερα, όταν ή άμαρτία είναι

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			πολλή.
152	29/06/93	18, 28 - 31	Μέ τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ βλέπομε τό Φῶς τοῦ Πατρός ἤ μέ τό Φῶς τοῦ Πατρός βλέπομε τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀπόρριψις τοῦ Ἐνός Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος ρίπτει στό σκότος τῆς ἀγνωσίας καί γιά τά ἄλλα Δύο Πρόσωπα. - Ὁ Πνευματικός ἄνθρωπος ἀνομβρεῖ σοφίαν – Πρόσεξε τίς ἐπιθυμίες σου.
153	06/07/93	18, 32 19, 1	Πρόσεξε τήν τρυφή. Ἐχει κινδύνους. Πρόσεξε τίς συντροφικές τῶν καλοζωιστῶν νά μή δεθῆς μαζί τους. Μή παραθέτεις τραπέζια μέ δανεικά χρήματα. Ἐργατικός ἄνθρωπος πού μεθᾶ προκοπή δέν θά κάνη.
154	13/07/93	19, 1 - 3	Ἐργάτης πού μεθᾶ, δέν θά κάνη οἰκονομική προκοπή. Ἄς προσέχωμε νά μή ἀπορρίπτωμε τά μικρά ὡς ἀσήμαντα. Τό κρασί καί οἱ γυναῖκες μποροῦν νά ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεόν ἀκόμη καί συνετούς. Ἡ ἀνηθικότητα ἀπογυμνώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ντροπή.
155	20/07/93	19, 4 - 8	Μή δίδης μέ εὐκολία ἐμπιστοσύνη σέ ὄλους καί σέ ὅλα. Ὅταν ἀμαρτάνης, μόνον τήν ψυχή σου ζημιώνεις. Ἡ δαιμονική ψυχή χαίρεται γιά ὅ,τι κακό, γιά ὅποια ζημία. Ἡ ἀπουσία τῆς φλυαρίας ἐλαττώνει τίς πτώσεις. Πρόσεξε νά μή γίνεσαι διαδοσίας.
156	27/07/93	19, 8 - 17	Μή μεταφέρης ὅσα ἀκούς, ἐκτός ἂν ἡ ἀπόκρισις θεωρηθῆ ἀμαρτία. Νά εἶσαι ἐχέμυθος. Εἶναι θέμα διακρίσεως καί ἀγάπης. Νά ἐλέγξης τόν φίλο σου σέ κάτι ἄτοπο μέ διάκρισι. Στά ἀμαρτήματα ἰδίως τῆς γλώσσης ὑπάρχει καί ἡ συναρπαγή.
157	03/08/93	19, 17 - 19	Πρόσεξε τήν αὐτοδικία. Θά νικήσης μέ τό ἀγαθό τό κακό. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός, κριτήριον φιλίας. Ἀληθινή παιδεία εἶναι ἡ γνῶσις καί ἡ ἐφαρμογή τῶν Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου.
158	10/08/93	19, 19, 21	Ὅποιος εὐαρεστεῖ στό Θεό καρποῦται τό Δέντρον τῆς Ἀθανασίας. Θεμέλιον τῆς σοφίας εἶναι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀντίδρασις τοῦ δούλου στόν κύριό του. (Μεταφορική σημασία).
159	17/08/93	19, 22 - 25	Ἡ ἀληθής Ἐπιστήμη δέν ἔχει καμία σχέσι μέ τό κακό. Στίς συνάξεις τῶν ἀμαρτωλῶν δέν ὑπάρχει φρόνησις. Ἡ Δαιμονιώδης σοφία. Οἱ καταστρέφοντες τόν νοῦν, αὐτό τό πολύτιμον ὄργανον τῆς ψυχῆς. Προτιμώτερος ὁ ταπεινός

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			ἀπό τόν εὐφυή. Ἀλλοίμονον σ' ἐκεῖνον πού διαστρέφει τό δίκαιον καί τήν ἀλήθεια γιά νά κερδίση μιά δίκη.
160	24/08/93	19, 26 20 , 1	Πρόσεχε τήν ὑποκρισία τοῦ ἐχθροῦ σου. Ἀπό τίς ἀλλοιώσεις τοῦ προσώπου του καί τίς κινήσεις του πολλά συμπεράσματα μπορεῖς νά ἔχης. Γενικά: «στολισμός ἀνδρός καί γέλως ὀδόντων καί βήματα ἀνθρώπου ἀναγγέλλει τά περὶ αὐτοῦ» (19,30).
161	31/08/93	20, 2 - 8	Μή μαζεύης μέσα σου τούς λόγους τοῦ θυμοῦ σου. Ἐξηγήσου ἢ συγχώρησε. Μή ἐπιβάλῃς τήν ἀποψί σου μέ βία, ἀλλά μέ ἐπιχειρήματα. Ὁ πολυλογᾶς καί ἡ ἀξία τῆς σιωπῆς. Ὁ λόγος εἶναι τέχνη καί ἦθος. Τέλος θερινῆς Περιόδου 1993. Τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ Δόξα.
162	17/05/94	20, 9 - 10	Εἰσαγωγή στή νέα θερινή περίοδο. (Γνήσιος καί νόθος Λόγος τοῦ Θεοῦ. Καλοί καί κακοί ἀκροαταί). Προκοπή ἀπό ἀντίξοες καταστάσεις καί καταστροφή ἀπό εὐνοϊκές προϋποθέσεις. Ὑπάρχει δωρεά ἐκ μέρους σου πού δέν σέ συμφέρει. Καί ὑπάρχει δωρεά πού θά λάβῃς πολλαπλοῦν ἀνταπόδομα.
163	24/05/94	20, 11 - 13	Ἐξευτελισμός ἀπό μιά ματαιία δόξα. Δοξασμός ἀπό μιά ἄσημη κατάστασι. Τό φτηνό τό πρᾶγμα πολλές φορές πληρώνεται. Ὁ συνετός στά λόγια του γίνεται προσφιλῆς, ἀλλ' ὁ ἀσύνετος στά λόγια του σέ τίποτα δέν ἔχει νά ὠφελήσῃ.
164	31/05/94	20, 14 - 21	Πρόσεξε τήν ψυχολογία αὐτοῦ πού θά σέ δανείσῃ. Αὐτός πού ἀναζητᾶ φίλους γιά νά τόν ἐπαινοῦν. Τό ὀλισθημα τῆς γλώσσης. Ὁ ἀκαιρος λόγος. Ὅταν ἐμποδίζεσαι νά ἀμαρτήσῃς, ἐνῶ ἐπιθυμεῖς τήν ἀμαρτία.
165	07/06/94	20, 22 - 26	Ἡ ντροπή στόν ἄνθρωπο εἶναι κόσμημα, ἀλλά ἔχει καί τήν ἀρνητική της πλευρά πού βλάπτει. Τό ψεῦδος ἀποτελεῖ μομφή γιά τόν ἄνθρωπο. Φτάνει μέχρι τήν ψευδομανία καί ὀδηγεῖ εἰς τήν αἰωνία Κόλασι.
166	14/06/94	20, 27 - 29	Ὁ συνετός καί σοφός στά λόγια του θά προκόψῃ καί θά προαγάγῃ τόν ἑαυτό του. Τί εἶναι προκοπή. Σοφοί ὀφείλουν νά εἶναι ὅλοι οἱ Χριστιανοί, ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ Γραφή. Ἡ αὐτοκαλλιέργειά μας. Προσοχή στά τραπεζώματα καί τά δῶρα, ὅταν δέν προέρχονται ἀπό γνησία ἀγάπη.
167	21/06/94	20, 30 21, 1	Σοφία, σύνεσις, ἐμπειρία, ὅπως καί χρήματα, δέν πρέπει νά κρύπτονται, ἀλλά νά μεταδίδονται. Ὅπως ὁ γραμματεὺς

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			πού μαθητεύει στην Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν «ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινά καί παλαιά» (Ματθ. 13,52). Ἡ ἀξία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἄν ἀμάρτησες, μὴ προσθέτης καινούργιες ἀμαρτίες.
168	28/06/94	21, 1 - 2	Προσέγγισι στους Ψαλμούς Μετανοίας, 6ον, 31ον & 50όν. Ἀπομακρύνσου ἀπὸ τὴν ἀμαρτία σάν νά βλέπης φίδι ἢ ἀπειλῆσαι ἀπὸ δόντια λεονταριοῦ. Ἡ ἔννοια τῆς ἀμαρτίας. Τό φάσμα τῆς ἀμαρτίας.
169	05/07/94	21, 2 - 3	«Νόθος καί παρά φύσιν εἶναι ἡ ἀμαρτία». Τό θάνατο τῆς ψυχῆς ἀλλά καί τοῦ σώματος ἀπεργάζεται. Φυγή ἀπὸ προσώπου της. Μὴ ἀπογοητεύεσαι στὸν ἀγῶνα σου. Χρειάζεται ἐργήγορσις, ἀντίστασις, νῆψις, Πίστις, ἀγάπη στὸν Χριστό (Α' Πέτρο. 5,8).
170	12/07/94	21, 4 - 6	Τό φοβερό φαινόμενον τῆς «ὑβρεως» ὡς ἀλαζονεία καί ὑπερηφάνεια. Ἡ δέησις τοῦ εὐσεβοῦς Πτωχοῦ φθάνει «ἔως ὠτίων Κυρίου». Ἐκεῖνος πού μισεῖ τὸν ἔλεγκο βαδίζει στά χνάρια τοῦ ἀμαρτωλοῦ.
171	19/07/94	21, 7 - 8	Ἡ ἀνάγκη τῆς πίστεως στὴν καθημερινότητα. Θέλεις νά κτίσης σπίτι καί νά κάνης σωστό σπιτικό; Πρόσεξε τίς προϋποθέσεις πού θέτει ὁ Θεός.
172	26/07/94	21, 9 - 10	Ποικίλες μορφές συναγωγῶν πονηρευομένων ἀνθρώπων. Ἡ ὁδὸς τῶν ἀμαρτωλῶν εἶναι ὀμαλισμένη ἀπὸ πέτρες - ἐμπόδια, ἀλλά στό τέλος της ἀναμένει ὁ λάκκος τοῦ Ἄδου. Λόγοι πού πολλοί ἀκολουθοῦν τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας.
173	02/08/94	21, 11 - 12	Πῶς μπορούμε νά ἔχωμε τὴν γνῶσι τοῦ Θεοῦ; Μὲ τό σχῆμα: Πίστις – Βίωσις – Γνῶσις. Δέν θά παιδαγωγηθῆ κατὰ Θεόν ὅποιος δέν εἶναι ἔξυπνος καί ἰκανός.
174	09/08/94	21, 13 - 16	Ἡ γνῶσις τοῦ σοφοῦ θά πληθαίνη σάν κατακλυσμὸς ὑδάτων. Τοῦ σοφοῦ πού κατακλύζεται ἀπὸ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον. Ὅλες οἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνοήτου ἀνθρώπου μοιάζουν μὲ «ἀγγεῖον συντετριμμένον» πού τίποτε δέν συγκρατεῖ. «Δίδου σοφῶ ἀφορμὴν καί σοφώτερος ἔσται». Φορτικός ὁ ἀνόητος.
175	16/08/94	21, 17 - 20	Τό στόμα τοῦ φρονίμου παντοῦ περιζήτητο. Σάν ἐρειπωμένο σπίτι μοιάζει ὁ μωρός. Ἀνάλογη περιφερομένη εἰκόνα μεγάλου μέρους τῆς νεολαίας μας. Ἡ παιδεία τοῦ Θεοῦ θεωρεῖται στους ἀνοήτους σάν σιδερένια δεσμά. Πρέπει νά ἀναθεωρήσουμε τὴν ἔννοια τῆς ἐλευθερίας.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			Μορφές γέλωτος.
176	23/08/94	21, 21 - 24	Ἡ μόρφωσις στὸν συνετόν εἶναι ἓνα στολίδι. Τὰ πόδια τῶν ἀπαιδευτῶν τρέχουν σέ πολλές καὶ ἄκαιρες ἐπισκέψεις στὰ σπίτια. Ὁ ἀπαιδευτὸς παρακολουθεῖ ἀπὸ τίς ἀνοικτές πόρτες ὅσα λέγονται καὶ ἀκούονται. Τὸ κρυφάκουσμα. Μιά ἐπαινετὴ περίπτωσις κρυφακούσματος.
177	30/08/94	21, 25 - 27	Τῶν φρονίμων τὰ λόγια εἶναι πάντοτε καλοζυγισμένα, ὄχι ὅμως καὶ τῶν ἀσυνέτων. «Μὴ προτρεχέτω ἡ γλῶσσα τῆς διανοίας». Ὅταν καταρᾶται ὁ ἀσεβὴς τὸν Σατανᾶν, τὸν ἑαυτὸν του καταρᾶται. Τὸ πρόσωπον τοῦ Σατανᾶ κατὰ τὸν Ἅγ. Ἰωάννην Δαμασκηνόν & Ἅγ. Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην. Τέλος θερινῆς περιόδου. Δόξα τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ.
178	09/05/95	21, 28 22, 2	Εἰσαγωγή στὴ νέα θερινή Περίοδο. «Ὁ Λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ». (Κολ. 3, 16). Ὁ ψιθυριστὴς. Ὁ ὀκνηρὸς. Ἡ ὀκνηρία φαινόμενον τῆς ἐποχῆς μας.
179	16/05/95	22, 1 - 3	Ἡ πνευματικὴ ὀκνηρία, κύριο γνῶρισμα τῆς ἐποχῆς μας. Ντρόπιασμα τῶν Γονέων τὰ ἀπαιδευτὰ παιδιά. Ἡ κατὰ κόσμον καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν παιδαγωγία. Ἡ παιδεία μας σήμερα παραπαίει καὶ δέν «μορφώνει» κατὰ Χριστόν.
180	23/05/95	22, 3 - 4	Ἡ Χριστιανικὴ Παιδεία καὶ Ἀγωγή. Ἡ φρόνιμη κόρη θά κερδίση τὸν σύζυγό της, ἐνῶ ἡ ἄμυαλη μέ τὴν κακὴ συμπεριφορὰ της θά ντροπιάζη τὸν πατέρα της.
181	30/05/95	22, 4	«Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; Τιμιωτέρα δέ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη». Πτυχές στὸν θαυμάσιον Ὑμνον πρὸς τὴν ἀνδρείαν Γυναῖκα.
182	06/06/95	22, 4	Συνεχίζεται τὸ ἐγκώμιον τῆς ἀνδρείας Γυναίκας στὴν πολύπτυχη προσωπικότητά της. Ἀντίθετα, ἡ θρασεῖα Γυναῖκα ντροπιάζει καὶ τὸν πατέρα της καὶ τὸν ἄνδρα της, γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοὺς δυὸ περιφρονεῖται.
183	13/06/95	22, 6 - 12	Ἄς προσέχωμε τὸ ἄκαιρο. «Τοῖς πᾶσι χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν» (Ἐκκλ. 3, 1). Ἡ ἔννοια τῆς μωρίας καὶ τοῦ μωροῦ στὴν Ἁγία Γραφή. Ἡ διάρκεια τοῦ πένθους.
184	20/06/95	22, 12 - 13	Διάρκεια τοῦ πένθους στὴν Π.Δ. Τί γράφει διὰ τὸ πένθος τῶν Κεκοιμημένων ἡ Καινὴ Διαθήκη. Τί ἀναφέρουν οἱ Ἀποστολικές Διαταγές. Πρόσεχε τὴν συντροφία σου μέ ἄφρονας ἄνθρώπους.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
185	27/06/95	22, 14 - 20	Ὁ μωρός (έγωιστής, άσεβής, ρηχός) άνθρωπος είναι άσήκωτος. Συνεργασία Νοήσεως, Συναισθήματος και Βουλήσεως. Ἡ δειλή καρδιά, όταν στηρίζεται στη μωρή νόησι. Ἡ φιλία προσβάλλεται από τά άπρεπα λόγια και τίς άστοχες ένεργειες.
186	04/07/95	22, 21 - 27	Τί μπορεί νά καταστρέψη μιά φιλία. Κάνε φίλο στην πτωχεία του. Βρισιές και άντεγκλήσεις προηγούνται φονικων συμπλοκων. Πότε πρέπει νά σκεπάσωμε τά σφάλματα του φίλου και πότε όχι. Αίτημα εις τον Κύριον όπως βάλη φρουρόν εις τό στόμα μου.
187	11/07/95	23, 1 - 6	Μιά ώραία Προσευχή του Σοφου Σειράχ. «Κύριε, Πάτερ και Δέσποτα ζωής μου... επιθυμιάν άπόστρεψον άπ' έμου, κοιλίας όρεξις και συνουσιασμός μή καταλαβέτωσάν με και ψυχή άναιδει μή παραδώς με».
188	18/07/95	23, 7 - 9	Ἡ παιδαγωγία του στόματος. Προϋποθέσεις για μιά καλή όμιλία. Ὁ φαῦλος κύκλος του «σου ειπα μου ειπες». Προσοχή στις συνήθειες του στόματος. Ὁ όρκος.
189	25/07/95	23, 9 - 12	Ἡ παιδεία του στόματος. Μή συνηθίσης τον όρκο ούτε την άναφορά του Αγίου Ὄνόματος του Θεου άνευλαβώς. Πρόσεξε, για νά μή πέση βαρύ τό χέρι του Θεου στο σπιτικό σου. Ἡ βλασφημία, λόγω και έξρω, βαρύτατο άμάρτημα, άξιο θανάτου.
190	01/08/95	23, 13 - 16	Μή συνηθίσης τό στόμα σου στην βωμολοχία, γιατί κινδυνεύεις σε όλη σου τή ζωή νά μή διορθωθής. Πάντοτε νά ένθυμήςαι τους Γονείς σου, όταν κατακτήσης αξιώματα στη ζωή και ποτέ μή τους ύποτιμήσης, όταν «ανά μέσον μεγιστάνων συνεδρεύης». Εισαγωγή στα είδη σαρκικων άμαρτημάτων.
191	08/08/95	23, 17	Άναφορά στα σαρκικά άμαρτήματα. (Άντανισμός – ιστορία, όρισμός, καταδίκη υπό του Θεου – Ένυπνιασμός). Τί λέγουν, ό Λόγος του Θεου και οι Πατέρες της Έκκλησίας μας.
192	22/08/95	23, 17	Τά σαρκικά άμαρτήματα. Ἡ πορνεία. Ἡ Αγία Γραφή έξηγεί την βαρύτητα της άμαρτίας αυτής.
193	29/08/95	23, 18 - 27	Τά σαρκικά άμαρτήματα. Ἡ Μοιχεία. Βαρύτατον θεολογικώς και κοινωνικώς άμάρτημα. «Τίμιος ό Γάμος έν πᾶσι και ή κοίτη άμίαντος, πόρνους δέ και μοιχούς κρινει ό Θεός». (Έβρ. 13, 4). Τέλος θερινής περιόδου 1995. Και τῶ

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			Αγίω Τριαδικῶ Θεῶ Δόξα.
194	30/04/96	24, 1	Εισαγωγή εἰς τὴν νέα θερινή Περίοδο. Τό θέμα τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας εὐρίσκεται ἐγκατασπαρμένο, ἐκτός ἀπό τὴν Σοφία Σειράχ καί στά βιβλία Ἰώβ, Βαρούχ, Παροιμίαι, Σοφία Σολομῶντος. Ἀνάγκη νά ἐξιχνιάσωμε τὴν ταυτότητα τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας πού εἶναι ὁ Ἐνανθρωπήσας Θεός Λόγος, Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.
195	07/05/96	24, 1	Ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία τοῦ θεοῦ στά Βιβλία τῶν Παροιμιῶν καί Σοφίας Σολομῶντος. Ὁ Μέγας Ἱερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας στήν Κωνσταντινούπολιν.
196	21/05/96	24, 1 - 4	Ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία τοῦ θεοῦ ἐξυμνεῖ τόν Ἐαυτόν της ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ της. Καί εἶπε: «Ἐγώ ἀπό στόματος Ὑψίστου ἐξῆλθον». Τά Ὄνόματα Λόγος καί Σοφία ταυτίζονται. Συμφωνία Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης. Ὁ θρόνος τῆς Σοφίας «ἐν ὑψηλοῖς».
197	28/05/96	24, 4 - 5	Ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία τοῦ θεοῦ κατοικεῖ «ἐν ὑψηλοῖς», ἀλλά καί εἰς τόν στύλον τῆς νεφέλης πού ὠδήγει τόν Ἰσραήλ εἰς τὴν Ἐρημον. Μόνη περιέρχεται τόν «γῦρον τοῦ οὐρανοῦ» καί μόνη περιπατεῖ τά βάθη τῶν ἀβύσσων τοῦ Σύμπαντος καί τῶν θαλασσῶν.
198	04/06/96	24, 6 - 7	Ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία περιπατεῖ ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης καί ἐξουσιάζει ἐπὶ πάντων τῶν λαῶν καί ἔθνῶν τῆς Γῆς. Ἐν συνεχείᾳ ζητᾶ τόπον καί λαόν νά ἀναπαυθῆ, δηλαδή νά ἐνανθρωπήσῃ καί νά βρεθῆ ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. Τὴν ἀναγνωρίζομε στό Θεανθρώπινο Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.
199	11/06/96	24, 7 - 8	Ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία ἀναζητᾶ τόπον κατοικίας της, δηλαδή, λαόν καί ἄνθρωπον διά νά λάβῃ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Καί ἀπαντᾷ ὁ Θεός Πατήρ ὅτι λαός κατοικήσεως τῆς Σοφίας εἶναι ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ. Ἀλλά γιατί ἐκεῖ; Διότι ὁ Γενάρχης Ἀβραάμ ἦτο ἄνθρωπος Πίστεως.
200	18/06/96	24, 8 - 9	Ὁ Ναός τοῦ Σολομῶντος εἶναι μία μικρογραφία τοῦ παγκοσμίου Οἴκου τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας. Ὁ Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως εἶναι μία μικρογραφία τοῦ Σύμπαντος, ὡς Οἴκου Θεοῦ. Ἡ ἔννοια «ἐκτισέ με» ἀναφέρεται εἰς τὴν κτιστὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας.
201	25/06/96	24, 9 - 12	Ἡ ἔννοια τοῦ «ἐκτισέ με» δηλοῖ τὴν Ἐνανθρώπησι τῆς

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			Ἐνυποστάτου Σοφίας. Ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία γίνεται Λειτουργός τῆς Παλαιᾶς Σκηνῆς καί τοῦ Παλαιοῦ Ναοῦ. Καί ὁ Πατήρ ἀνέπαυσε τόν Υἱόν εἰς τήν ἀγαπημένην του Πόλι Ἱερουσαλήμ. Καί ἔτσι ἐρρίζωσε σέ ἕναν λαόν ἔνδοξον.
202	02/07/96	24, 12 - 13	Οἱ ρίζες τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας κατά τήν Ἐνανθρώπησι, στό λαό τοῦ ἰσραήλ. Παρομοιώσεις ἀπό τό φυτικό βασίλειο πού δείχνουν τήν μεγαλοπρέπεια, τήν ὠραιότητα καί τήν ὠφελιμότητα τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας στό λαό τῆς.
203	09/07/96	24, 13 - 17	Ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία τοῦ Θεοῦ συνεχίζει νά παρομοιάζει τόν Ἐαυτό της μέ φυτά τῆς Παλαιστίνης, γιά νά δείξη τήν μεγαλοπρέπεια, τήν ὠραιότητα καί ὠφελιμότητά της ἀνάμεσα στό λαό της. Τελευταῖον παράδειγμα ἡ Ἄμπελος. Θεολογικά συμπεράσματα.
204	16/07/96	24, 18 - 22	Ἐγώ, λέγει ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία τοῦ Θεοῦ, Εἶμαι ἡ μητέρα τῆς καλῆς ἀγάπης, τοῦ θείου φόβου, τῆς ὀρθῆς γνώσεως, τῆς ἀγίας ἐλπίδος, ὡς ἀκτίστων ἐνεργειῶν πού ξεκινοῦν ἀπό Ἐμένα. Καί προβαίνει σέ μέγα προσκλητήριο. Καί μόνη ἡ θύμησί της εἶναι πιό γλυκειά καί ἀπό τό μέλι. Στή θεωρία της δέν ὑπάρχει κορεσμός. Στή διακονία της δέν ὑπάρχει ντροπιασμα.
205	23/07/96	24, 22 - 28	Τελευταῖος λόγος τῆς Ἐνυποστάτου Σοφίας. Ὅμιλεῖ ἐφ' ἐξῆς ὁ Σοφός Σειράχ λέγοντας ὅτι ὅσα ἐλέχθησαν, περιέχονται στό Βιβλίον τοῦ Νόμου. Ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία εἶναι δυνατή καί ἔτοιμη νά προσφέρει σέ ὅποιον ζητήση, σοφία καί σύνεσι.
206	30/07/96	24, 28 - 31	Οὔτε ὁ Ἀδάμ ἐγνώρισε τελείως τήν Ἐνυπόστατον Σοφίαν, οὔτε ὁ ἔσχατος στήν ἱστορία ἄνθρωπος θά τήν ἐξιχνιάση. Ἡ θαυμασία ἐπικοινωνία της μέ τόν ἄνθρωπο πού τήν ἀγαπᾷ. Μυστικισμός. Ἡ θεία μέθη τῆς ψυχῆς.
207	06/08/96	24, 32 25, 1	Ἐκθαμβος ὁ ἱερός Συντάκτης ἀπό τήν Ἐνυπόστατον Σοφίαν τοῦ Θεοῦ, λέγει ὅτι θά ἀπλώση τήν γνώσι της ἕως τίς ἐσχατιές τῆς γῆς καί ἕως τό τέρμα τῶν αἰώνων. Καί ἐκοπίασε πρός τοῦτο γιά τό δικό του καί τό κοινό καλό. Σέ τί ἡ Ἐνυπόστατος Σοφία ὠραῖζεται;
208	13/08/96	25, 1 - 2	Ὁμόνοια ἀδελφῶν, φιλία τῶν πλησίον, συμφωνία συζύγων, εἶναι τά ὠραῖζοντα τήν Ἐνυπόστατον Σοφίαν. Ἀντίθετα, μισεῖ πτωχόν ἀλαζόνα, πλούσιον ψεύστην καί γέροντα μοιχόν.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
209	20/08/96	25, 3 - 7	Θέσεις σωστές τῶν ἡλικιωμένων ἀνθρώπων. Δέκα λόγοι πού κάνουν τόν ἄνθρωπο εὐτυχή. α). Ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει εὐπειθῆ καί καλά παιδιά. β). Ὁ ἄνθρωπος πού ζῆ καί βλέπει νά τιμωρῆται ἡ ἀδικία καί τό κακό.
210	27/08/96	25, 7 - 12	Συνέχεια τῶν δέκα περιπτώσεων πού ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖται εὐτυχῆς, ὅπως ὁ ἐπιτυχῆς Γάμος κλπ. Μέγιστον καί τελευταῖον εἶναι ὁ Φόβος τοῦ Θεοῦ πού γεννᾷ τήν Πίστι καί τήν Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Τέλος Θερινῆς Περιόδου 1996. Καί τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ Δόξα.
211	13/05/97	25, 13 - 14	Μιά μικρή Εἰσαγωγή περί τῆς ἀνάγκης τῆς ἀκροάσεως τοῦ Θείου Λόγου. Ἡ πληγή τῆς καρδίας γενικά, πρό παντός ὅμως ἀπό τήν κακή σύζυγο. Ἡ προσβολή καί ἐκδίκησι ἐχθρῶν μέ συσσωρευμένο μῖσος, εἶναι ἀσήκωτη.
212	20/05/97	25, 15 - 19	Ὁ θυμός τοῦ ἐχθροῦ. Εἶναι προτιμωτέρα ἡ συνοίκησις μέ λεοντᾶρι καί φίδι, παρά μέ σύζυγο πονηρά καί κακή. Ἡ κακία τῆς Γυναίκος ἀλλοιώνει τήν ἐκφρασι τοῦ προσώπου της. Εἶναι μικρά κάθε κακία μπροστά στήν κακία τῆς Γυναίκος. Ἑρμηνεία τῆς Ψυχολογίας της.
213	27/05/97	25, 20 - 21	Ἡ σύζυγος μέ τήν πολυλογία, ἀντιλογία καί λαιωρία της, ἐνοχλεῖ τόν φιλήσυχο σύζυγό της. Μή θέσης κριτήριον Γάμου τήν ὁμορφιά μιᾶς γυναίκας. Κριτήρια γάμου. Οἱ προγαμιαῖες σχέσεις. Ὑπόδειγμα θέσεων ἡ Προσευχή Τωβία καί Σάρρας.
214	03/06/97	25, 22 - 24	Χαρακτηρισμοί τῆς πονηρᾶς συζύγου. Ὅταν, δηλαδή, διαθέτει ἀκαλλιέργητη ψυχή, σκυθρωπό πρόσωπο, πικραμένη καρδιά, βραδυκίνητα χέρια καί πόδια. Αὐτά ὅλα, δέν καθιστοῦν τόν σύζυγο εὐτυχή. «Ἀπό Γυναίκος, ἀρχή ἁμαρτίας καί δι' αὐτήν ἀποθνήσκωμεν πάντες».
215	10/06/97	25, 25 26, 1	Συνέχεια περί τῆς πονηρᾶς συζύγου. Μή δώσης ἐξουσία στά χέρια τῆς ἀυταρχικῆς συζύγου. Μή διστάσης νά τήν διώξης (διαζύγιο), ἂν δέν συμμορφώνεται. Ὀλίγα περί διαζυγίου. Ἡ καλή σύζυγος διπλασιάζει τά χρόνια τῆς ζωῆς τοῦ συζύγου της. Ἡ ἔννοια «βοηθός».
216	17/06/97	26, 1 - 6	Ἡ ἔννοια ὅτι ἡ Γυναῖκα εἶναι «βοηθός» τοῦ ἀνδρός. Ἡ ἀνδρεία Γυναῖκα καί ὁ ἔπαινός της. Ἡ ἀγαθή Γυναῖκα γίνεται σύζυγος ἀγαθοῦ ἀνδρός. Πλουσίου καί πτωχοῦ τό πρόσωπον εἶναι χαρούμενο, ἂν ἔχουν ἀγαθή σύζυγο. Τό φοβερόν κακόν τῆς ἀντιζηλείας.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
217	24/06/97	26, 5 - 9	Ἡ ἀντιζηλεία, πάθος φοβερόν. Μιά ἱστορία ἀπό τήν Π.Δ. Οἱ ἀταίριαστοι σύζυγοι. Συμφορά ἀληθινή εἶναι ἡ μέθυσος σύζυγος. Ἀπό ποῦ διακρίνεται ἡ πόρνη Γυναῖκα. Ἀπό τόν μετεωρισμό καί τήν κίνησι τῶν ματιῶν της. Ἀπαιτεῖται μεγίστη προσοχή.
218	01/07/97	26, 10 - 12	Φύλαξε τήν θυγατέρα σου, ἄν εἶναι ἀπρόσεκτη ἔναντι τῶν ἀνδρῶν. Ἀρίστη παιδαγωγία εἶναι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ γιατί «ἀρχή σοφίας φόβος Κυρίου» (Παροιμ. 1,7). Ἡ κατ' ἐξακολούθησι ἀνήθικος γυναῖκα. Περιγραφή τῶν κινήσεων καί μεθόδων τῆς ἀνηθίκου γυναικός ἀπό τίς Παροιμ. 7,1 - 12.
219	08/07/97	26, 12 - 17	Ἡ Μπαλάντα τῆς Λίμπυ - Λάμα - Λάχ. Ἡ γεμάτη χάριτες σύζυγος ἀναπαύει τόν σύζυγό της. Ἡ μετρημένη στά λόγια της σύζυγος. Ἡ πεπαιδευμένη σύζυγος. Ἡ συνεσταλμένη καί ἡ ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ ἐγκρατής Σύζυγος. Ἡ ἀγαθή Σύζυγος, βασίλισσα τοῦ σπιτιοῦ της.
220	25/07/97	26, 18 - 22	Ἐπαινος τῆς ἐναρέτου καί ὠραίας συζύγου. Παιδί μου, κατά τό ἄνθος τῆς ἡλικίας σου φύλαξε ὑγιῆ τόν ἑαυτό σου. Ἡ γνησιότης τῶν ἀπογόνων. Συνέπειες ἐκ τῆς μοιχείας. Ἡ πόρνη Γυναῖκα καί ἡ πορνεία.
221	22/07/97	26, 22 - 28	Ἡ τιμία σύζυγος στέκεται πύργος ἀσάλευτος στίς ἄνομες ἐπιθέσεις. Εἰς τήν ἐκλογήν τῶν συζύγων ὁ καθένας βρῖσκει τόν ὅμοιό του, εἴτε καλόν εἴτε κακόν. Ἡ ἀδιάντροπη καί ἡ σεμνή σύζυγος. Φόβος Κυρίου καί ἐντροπή. Ἡ σύζυγος ποῦ τιμᾶ ἢ δέν τιμᾶ τόν σύζυγον. Ἡ φωνακλοῦ καί γλωσσοῦ σύζυγος. Τρία σπουδαῖα θέματα.
222	29/07/97	26, 28 27, 1	Τρία πράγματα γιά τά ὁποῖα λυπεῖται ὁ Σοφός Σειράχ. Ἐμπόριον, ἔμπορος καί ἀδικία. Τό συμφέρον στό ἔμπόριον σκληραίνει τόν ἄνθρωπο. Ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου. Τί συμβουλεύει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον.
223	05/08/97	27, 2 - 6	Ἀνάμεσα στήν ἐμπορική δόσοληψία ἐμφιλοχωρεῖ ἡ ἁμαρτία. Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου περισώζει τά πράγματα. Μάθε νά κοσκινίζης τούς λογισμούς σου. Οἱ βλάσφημοι λογισμοί. Οἱ λογισμοί γίνονται φανεροί μέ τήν συζήτησι. Ὁ καλλιεργημένος ἄνθρωπος.
224	12/08/97	27, 7 - 14	Τό πρόσωπον καί οἱ λόγοι ἑνός ἀνθρώπου καθορίζουν τήν ποιότητά του. Ἐάν ἐπιδιώκης τήν ἀγιότητα, αὐτή θά σέ κατακαλύψῃ σάν ποδηρῆς ἱμάτιον. Τά πάθη

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			ἀντιπροσωπεύονται ἀπό συγκεκριμένους δαίμονες. Τά λόγια τοῦ εὐσεβοῦς εἶναι πάντοτε σοφά. Μή χάνης τόν καιρό σου ἀνάμεσα σέ ἀνοήτους ἀνθρώπους. Ὁ πολύορκος.
225	19/08/97	27, 15 - 24	Ἀντιπαραθέσεις ὑπερηφάνων ἀνθρώπων. Ἡ ἀποκάλυψις μυστικῶν τοῦ φίλου μας ἔχει ὀδυνηρές συνέπειες. Ὁ Ὑποκριτής καί ἡ Ὑποκρισία. Χαρακτηριστικά τοῦ Ὑποκριτοῦ. Ὁ ἰ. Συγγραφεύς ὁμολογεῖ ὅτι περισσότερο παντός ἄλλου πράγματος τόν ὑποκριτή ἐμίσησε καί εὐχεται ποτέ νά μή φθάση νά τοῦ ὁμοιάση.
226	26/08/97	27, 25 - 30	Ὅποιος ἐργάζεται τό κακόν στόν ἄλλον, αὐτό βρίσκει τόν ἴδιον. Ἡ Εἰρωνεία. Σέ παγίδα θά πέσουν οἱ χαιρέκακοι. Μνησικακία καί ὀργή εἶναι πάθη βδελυκτά στό Θεό. Τέλος θερινῆς περιόδου 1997. Καί τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ Δόξα.
227	05/05/98	28, 1 - 4	Εἰσαγωγή. Ἡ ἀξία τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος πού ἐκδικεῖται τούς ἄλλους, τόν ἐκδικεῖται ὁ Θεός. Συγχώρησε τόν πλησίον σου γιά νά συγχωρηθῆς καί σύ ἀπό τόν Θεόν. «Ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν...».
228	21/05/98	28, 5 - 10	Τί χρειάζεται νά καταπολεμηθῆ ἡ ἐχθρότης κατά τοῦ πλησίον; Ἡ Μνήμη τοῦ θανάτου καί ἡ Μνήμη τῶν Ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ἀπόφευγε τίς φιλονικίες. Μέ τήν εὐκαιρία, ἡ προσφορά μιᾶς δέσμης ἀπό ὑπομνήσεις χρήσιμες.
229	19/05/98	28, 11 - 18	Ἡ ἀσυγκράτητη ἔρις. Ἀπό σένα ἐξαρτᾶται τί θά κάνης. Μή σταθῆς ψιθυριστής, διπρόσωπος καί συκοφάντης. Τρομακτικά τά ἀποτελέσματα. «Θάνατος καί ζωή ἐν χειρὶ γλώσσης»(Παροιμ. 18,21).
230	26/05/98	28, 19 29,1	Ἡ πικρή γλώσσα. Ὁ ζυγός της εἶναι σιδερένιος καί τά δεσμά της χάλκινα. Ὁ θάνατος πού προκαλεῖ εἶναι πικρότερος τοῦ Ἄδου. Γι' αὐτό πάρε ζυγαριά καί ζύγια ὅταν μιᾶς, ὅπως καί θύρα καί κλειδαριά στό στόμα σου. Ὁ δανεισμός χωρίς τόκο εἶναι μορφή ἐλεημοσύνης.
231	02/06/98	29, 1 - 9	Τό δάνειον χωρίς τόκον εἶναι ἐντολή Θεοῦ καί μιά μορφή ἐλεημοσύνης. Ὑποχρεώσεις Δανειστοῦ καί Χρεωφειλέτου. Οἱ πονηρές κινήσεις τοῦ Χρεωφειλέτου. Τά πάντα νά γίνωνται μέ διάκρισι.
232	09/06/98	29, 10 - 20	Προτιμώτερο νά χάσης χρήματα, προκειμένου νά βοηθήσης μέ δανεισμό, τόν ἀδελφό καί φίλο. Πιο πολύ θά σέ βοηθήση ἡ ἐλεημοσύνη ἀπό τόν συσσωρευμένο χρυσό. Ἡ ἐγγύησις

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			είναι και αυτή μορφή έλεημοσύνης. Έγκρύπτει όμως πολλούς κινδύνους. Χρειάζεται διάκρισις.
233	16/06/98	29, 21 - 23	Ή συντήρησι τῆς ζωῆς εἶναι ὁ ἄρτος, τό νερό, ὁ ἱματισμός, τό σπίτι. Νά εἶσαι ὀλιγαρκῆς. Ὁ Πολιτισμός. Ἡ Εὐημερία. Μή γίνεται ἡ ζωῆ σου παρασιτική. Μένε εὐχαριστημένος σέ ὅ,τι ὁ Θεός σου ἔδωσε καί δόξαζε τόν θεόν.
234	23/06/98	29, 23 30, 1	Νά μένης εὐχαριστημένος καί μέ τά πολλά καί μέ τά λίγα. Ὑπόδειγμα ὁ Ἀπ. Παῦλος(Φιλιπ. 4, 19). Ὁ Δανειστής συνήθως κακομιλᾷ στόν Δανειζόμενο. Σπουδαῖο τό Μάθημα τῆς αὐταρκείας.
235	30/06/98	30, 1 - 2	Τί σημαίνει ὅτι ὁ πατέρας ἀγαπᾷ τό παιδί του. Ποιό εἶναι τό κριτήριον τῆς ἀγάπης. Πρέπει νά ἐπιμεῖνη ὁ πατέρας στήν σωστή ἀγωγή χωρίς χαλαρότητα. Εἶναι γνωστό ὅτι τό παιδί εἶναι ἐγωκεντρικό.
236	07/07/98	30, 2 - 9	Ή ἀνάγκη τῆς παιδαγωγίας, ἐπειδή τό παιδί εἶναι ἐγωκεντρικό. Σέ περίπτωσι θανάτου τοῦ πατέρα τό παιδαγωγημένο παιδί μπορεῖ νά κρατήσῃ σπίτι καί ἐπάγγελμα τοῦ πατέρα. Μή παραχαϊδεύῃς τό παιδί σου, γιατί ποικιλότροπα τό ζημιώνεις.
237	14/07/98	30, 9 - 13	Ή ἀγωγή τῶν τέκνων. Μή παραχαϊδεύῃς τό παιδί σου, οὔτε νά παιδισκίζῃς μαζί του. Μή δώσης ἐξουσία ὅσο εἶναι νέο τό παιδί σου. Μή παραβλέψῃς τίς ἀταξίες του. Μάθε το νά πειθαρχῇ καί νά ὑπακούῃ. Ἐργάσου στήν διάπλασι τοῦ χαρακτήρος τοῦ παιδιοῦ σου.
238	21/07/98	30, 13	Ή Χριστιανική διαπαιδαγώγησις ἔχει ἀσκητικό χαρακτήρα. Ἔχομε τήν ἐφηρμοσμένη παιδαγωγική. Ἐπίμετρον: Τό σύγχρονο παιδί. Σύγχρονες πραγματικότητες. Τό ἔργον τῆς Οἰκογενείας.
239	28/07/98	30, 14 - 21	Ή Ὑγεία εἶναι προτιμωτέρα τοῦ Πλούτου. Διάκρισις εὐφροσύνης καί χαρᾶς. Εἶναι προτιμώτερος ὁ θάνατος ἀπό μιά μακροχρόνια καί ἀνίατη ἀρρώστεια. Ὑπάρχει ὅμως καί ἡ ὀπτική γωνία τῆς πνευματικῆς ὠφελείας (πρβλ. Ἰώβ). Μή παραδώσης τή ζωῆ σου σέ λῦπες καί μαῦρες σκέψεις.
240	04/08/98	30, 21 - 25	Θέσεις ἐπί πένθους νεκροῦ. Νά ἀγαπᾷς τή ζωῆ σου σάν δῶρο τοῦ Δημιουργοῦ. Ἡ ζήλεια καί ὁ θυμός ἐλαττώνουν τή ζωῆ. Ἡ ἀγχώδης μέριμνα ὀδηγεῖ σέ πρόωρα γηρατεία. Ἡ καθωρισμένη ἀπό τό Θεό δίαιτα τοῦ ἀνθρώπου.
241	11/08/98	30, 25	Ή δίαιτα πού καθορίζει ὁ Θεός γιά τόν ἄνθρωπο. Ἡ

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			θεολογία τῆς τροφῆς. Ἡ ψυχοσωματική υἰγεία. «Ὁ ἁμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτόν ἐμπέσοι εἰς χεῖρας ἱατροῦ»(Σοφ. Σειρ. 38, 14).
242	18/08/98	31, 1 - 5	Ἡ ἀγρυπνία γιά τήν ἀπόκτησι πλούτου λυώνει τό ἀνθρώπινο σῶμα. Ὁ κόπος τοῦ πλουσίου καί ὁ κόπος τοῦ φτωχοῦ. Πρέπει νά ὑπάρχη κοινωνία ὑλικῶν καί πνευματικῶν ἀγαθῶν (Β' Κορ. 8, 13 – 14). Αὐτός πού ἀγαπᾷ τό χρυσάφι ποτέ δέν θά γίνῃ πνευματικός ἄνθρωπος.
243	25/08/98	31, 6 - 12	Πολλοί κατεστράφησαν ψυχικά καί σωματικά στήν προσπάθειά τους νά πλουτήσουν. Εὐτυχής, πάντως, ὁ πλούσιος πού σκοπό του δέν ἔκανε τό χρυσάφι. Εἶναι ὁ πλούσιος ὁ ἐνάρετος, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἐθνικός εὐεργέτης. Γι' αὐτό καί τά ἀγαθά του ἔχουν εὐλογηθῆ ἀπό τόν θεόν.
244	01/09/98	31, 13 - 22	Τό πονηρό, φθονερό μάτι στά ἀγαθά τοῦ ἄλλου. Νά αἰσθάνεσαι τίς ἀνάγκες τοῦ πλησίον «ἐκ σεαυτοῦ». Φάγε σάν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Κανόνες καλῆς συμπεριφορᾶς σέ Συμπόσιο. «Ἄκουσον μου, τέκνον, καί μή ἐξουδενώσης με». Τέλος Θερινῆς Περιόδου 1998. Καί τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ Δόξα.
245	27/04/99	31, 23 - 25	Εἰσαγωγή θερινῆς Περιόδου. Ἡ γενναιόδωρος ἢ πενιχρά προσφορά φαγητῶν σέ πτωχοῦς. Μή κάνῃς τό παλληκάρι στό κρασί. Ἡ χρῆσις τοῦ οἴνου. Ἡ μέθη. Μαρτυρίες τῆς Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης.
246	04/05/99	31, 25 32, 1	Γενετικέ ς ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς μέθης. Ἡ χρῆσις τοῦ οἴνου μετά διακρίσεως. Ἡ μέθη ἀποκαλύπτει τόν χαρακτήρα τοῦ μεθύοντος. Πρόσεχε τήν συμπεριφορά σου ἔναντι ἐνός μεθυσμένου. Εἶναι ἐπικίνδυνη. Μερικές συμβουλές γιά τόν συμποσιάρχη.
247	11/05/99	32, 2 - 9	Προτροπές πρὸς τόν συμποσιάρχη. Σημαντικές προτροπές πρὸς τόν ἢ τοὺς πρεσβυτέρους πού θά ὁμιλήσουν κατά τό Συμπόσιον. Προτροπές πρὸς νεώτερον πού καλεῖται νά ὁμιλήσῃ. Μή ἐξισώνεσαι μέ τοὺς ἀνωτέρους σου. «Κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλίγοις πολλά».
248	18/05/99	32, 9 - 15	Μή φλυαρῆς, νέε μου, μπροστά σέ κείνον πού ὁμιλεῖ. Τό σεμνό πρόσωπο τοῦ νέου ἀποκαλύπτει χάριτες. Μή μένης τελευταῖος προκειμένου νά φύγῃς ἀπό ἕνα συμπόσιο. Πήγαινε στό σπίτι σου καί μή χαζεύῃς στό δρόμο. Ἐκεῖ, παῖζε ὅσο θέλεις. Καί εὐλόγει τόν Κύριον τόν εὐφραίνοντα

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			τήν νεότητά σου.
249	25/05/99	32, 16 - 21	Ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος ἀποφεύγει τὸν ἔλεγχον. Ὁ νοήμων ἀκούει ὅλες τίς γυνῶμες. Χωρὶς σκέψιν, τίποτα μὴ ἐνεργῆς. Μὴ βαδίζῃς σὲ δρόμον πού ὑπάρχουν κακοτοπιές. Μὴ θαρρῶσαι σὲ δρόμον πού δὲν βλέπῃς ἐμπόδια.
250	01/06/99	32, 22 33, 3	Φυλάξου, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ παιδιά σου. Ἔχε τὴν πεποίθησί σου στὸν Κύριον. Εἰς ἐκεῖνον πού ἔχει φόβον Θεοῦ, κακὸ δὲν θὰ τὸν συναντήσῃ. Ὁ σοφὸς δὲν μισεῖ τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ.
251	08/06/99	33, 3 - 6	Ὁ Σκεπτικισμὸς καὶ ἡ ἀυθεντία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἡ προετοιμασία τοῦ λόγου πού θὰ ἐκφωνήσωμε ἢ θὰ ἀπαντήσωμε. Ὁ τύπος τοῦ μαρτοῦ ἀνθρώπου. Ὁ τύπος τοῦ εἰρωνοῦ ἀνθρώπου.
252	15/06/99	33, 7 - 10	Ἡ διαφορὰ τῶν ἡμερῶν σὲ ἐργάσιμες καὶ ἀργίες. Ἐθεσμοθετήθη ἀπὸ τὸν Θεόν. Κυρώσεις γιὰ τὴν καταπάτησιν τῶν ἀργιῶν. Διαφοροποιήσεις καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνεκα τῆς ἀγαθῆς ἢ κακῆς προαιρέσεώς των.
253	22/06/99	33, 11	Ὁ Κύριος διαφοροποιεῖ ἀνθρώπους καὶ λαούς. Ὅλοι ὅμως οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐξ ἑνὸς αἵματος. Εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ δημιουργία Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν συνόρων τῶν ὁποίων θέτει Ἀγγέλους φύλακας. Ἡ παγκοσμιοποίησις τῶν Ἐθνῶν εἶναι δαιμονικὴ ἔμπνευσις καὶ ἀνοίγει τὸν δρόμον στὸν Ἀντίχριστον.
254	29/06/99	33, 11 - 13	Χαρακτηριστικά τοῦ Ἀνόμου(Ἀντιχρίστου) κατὰ τὸ Βιβλίον τῆς Διδαχῆς. Ὁ Θεός, κατὰ τὴν προαίρεσιν ἐκάστου, δημιουργεῖ, ἄλλα «σκεύη» εἰς τιμὴν καὶ ἄλλα εἰς «ἀτιμίαν». Τοῦτο γίνεται κατὰ τὴν πρόγνωσιν τοῦ Θεοῦ. Ὅλα τὰ ἀναφερόμενα δεινὰ τοῦ Βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν χειρῶν τοῦ ἀνθρώπου, πού ὁ Θεός ἐπιτρέπει νὰ γίνωνται.
255	06/07/99	33, 14 - 18	Ἡ διπλὴ ἐμφάνισις τῶν ὄντων καὶ τῶν πραγμάτων στὴ ζωὴ δὲν προδικάζει τὴν Δυναρχίαν. Ἐνας ὁ Θεός καὶ ἀγαθός. Τὸ κακὸν ὑπάρχει στὴν προαίρεσιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Ἀναφορὰ στὴν ἔρευνα καὶ τοὺς κόπους τοῦ Σοφοῦ Σειράχ προκειμένου νὰ γράψῃ τὸ ὁμώνυμον Βιβλίον του.
256	13/07/99	33, 16 - 33	Ἡ χαρὰ τοῦ Σειράχ πού εὐλόγησε ὁ Κύριος τὸ ὁμώνυμον ἔργον του. Μὴ ἀναθέσῃς τὰ οικονομικά σου, οὔτε στὴ Γυναῖκα σου, οὔτε στὸ Γυιό σου, οὔτε στὸν Ἀδελφόν σου,

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			οὔτε στό Φίλο σου. Μένε οικονομικά ἀνεξάρτητος. Διατήρησε τήν οικονομική σου ἀξιοπρέπεια. Ἡ Διαθήκη. Μερικά περι Δούλων καί Δουλείας.
257	20/07/99	34, 1 - 5	Τά ὄνειρα δίδουν φτερά στους μωρούς. Τί εἶναι τό ὄνειρο; Αὐτός πού πιστεύει στά ὄνειρα μοιάζει μ' ἐκείνον πού προσπαθεῖ ν' ἀρπάξει τή σκιά του, ἤ νά συλλάβη τόν ἄνεμο. Τό ὄνειρον εἶναι εἶδωλον ἐσωτερικῶν καταστάσεων. «Μαντεῖαι καί οἰωνισμοί καί ἐνύπνια μάταιά ἐστίν».
258	27/07/99	34, 5 - 9	«Μαντεῖαι καί οἰωνισμοί καί ἐνύπνια μάταιά ἐστίν». Ἐν τούτοις πολλάκις ἐπαληθεύουν. Σέ δοκιμάζει ὁ Κύριος ἄν τόν ἀγαπᾶς (Δευτ. 13, 1 – 4). Τά ὄνειρα πού στέλλονται ἀπό τόν Θεόν. Πάντως, «πολλούς ἐπλάνησαν τά ἐνύπνια». Τήν ἀλήθεια θά τήν βρῆς στό Λόγο τοῦ Θεοῦ καί ὄχι στά ὄνειρα.
259	03/08/99	34, 10 - 13	Ἡ ἀξία τῆς γνώσεως καί τῆς πείρας στή ζωή. Ἡ ἐπιτυχία καί ἡ ἀποτυχία. Τό κόμπλεξ τῆς ἐπιτυχίας. Ὅτι ἔμαθα μοῦ στάθηκε χρήσιμο, λέγει ὁ Σοφός Σειράχ καί μέ βοήθησε νά διασώσω τή ζωή μου.
260	10/08/99	34, 13 - 16	Ψυχή πού φοβεῖται τόν Κύριον θά μακροημερεύση. Ὁ φοβούμενος τόν Κύριον, τίποτε ἄλλο δέν ἔχει νά φοβηθῆ. Μακαρία ἡ ψυχή πού φοβεῖται τόν Κύριον. Οἱ ὀφθαλμοί Κυρίου στρέφονται πάντοτε εὐμενῶς σέ ὅσους τόν ἀγαποῦν.
261	17/08/99	34, 17 - 20	Πλεονεκτήματα τοῦ ἀνθρώπου πού ἀγαπᾶ τόν Θεόν. Ἡ ἄδικη θυσία εἶναι προσφορά «μεμωκημένη». Οἱ Χριστιανοί προσφέρουν θυσίαν εὐάρεστον εἰς τόν Θεόν, τό ἀγνό σῶμα τους (Ρωμ. 12, 1 – 2). Δέν εὐδοκεῖ ὁ Θεός σέ θυσίες ἀσεβῶν, οὔτε συγχωρεῖ μέ τό πλῆθος τῶν θυσιῶν χωρίς μετάνοιαν.
262	24/08/99	34, 21 - 26	Ἐκεῖνος πού στερεῖ τό ψωμί τοῦ ἐργαζομένου εἶναι κοινωνικά φονιάς. Σέ μιᾶ κοινωνία ἀνθρώπων, ὅταν ὁ ἕνας οικοδομῆ καί ὁ ἄλλος γκρεμίζη, τί κερδίζουν; Ὅταν κανεῖς καθαρίζεται καί πάλι ξαναρुπώνεται, ποιᾶ ἡ ὠφέλεια; Ἔτσι συμβαίνει ὅταν ἀμαρτάνωμε καί ξαναμαρτάνωμε.
263	31/08/99	35, 1 - 10	Ὁ εὐσεβῆς ἀνθρωπος προσφέρει εὐχαριστήριες θυσίες χωρίς νά φειδωλεύεται σέ συχνότητα καί ποιότητα. Ἡ ἐντολή λέγει: Μή φανῆς πρό τοῦ Κυρίου μέ ἄδεια χέρια. Κάθε προσφορά πρέπει νά γίνεται μέ χαρούμενο τρόπο. Καί ὁ Θεός ἀποδίδει ἑπταπλάσια. Τέλος θερινῆς περιόδου 1999. Καί τῶ Ἁγίῳ Τριαδικῶ Θεῶ Δόξα.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
264	16/05/00	35, 11 - 19	Εισαγωγή στή νέα θερινή περίοδο. Μήπως ό Θεός δωροδοκεΐται; Μή στηρίζεσαι σέ θυσίες έξ άδικιων. Μόνον ή θυσία και ή προσευχή του εύσεβους και του ταπεινού γίνεται δεκτή. Και τότε ό Κύριος δέν βραδύνει νά άπαντήση.
265	23/05/00	35, 20 36, 1	Τό φαινόμενον των άδικούντων δέν διαφεύγει της προσοχής του Θεου. Οί ύβρισται. «Ωραϊον έλεος έν καιρω θλίψεως». Εισαγωγή εις τό 36ον Κεφάλαιον. Η προσευχή του Σοφου Σειράχ. Ο Θεός είναι Θεός πάντων ανθρώπων.
266	30/05/00	36, 1 - 23	Δύο άκόμη σπουδαία σημεία από την Προσευχή του σοφου Σειράχ. Η αναγκαιότητα της φυσικής διακρίσεως στην καθημερινότητα. Αποτελεί δώρο του Θεου. Και σέ θέματα Γάμου είναι αναγκαιοτάτη. Η σωστή σύζυγος από πνευματικής, ψυχολογικής και σωματικής πλευράς.
267	06/06/00	36, 24 37,2	Ο άνδρας που απέκτησε καλή σύζυγο, βρήκε «σύλον» αναπαύσεως. Αντίθετα, δέν έχει άνάπαυσι ό άνδρας που δέν βρήκε σωστή σύζυγο. Γι' αυτό και ή ανάγκη φυσικής διακρίσεως. Η σύγχρονη οικογενειακή πραγματικότητα. - Η φιλία. Διαφοροποιήσις των φίλων.
268	13/06/00	37, 3 - 16	Η φιλία στις ποικίλες συμπεριφορές της. Πάντως, «Μή έπιλάθη φίλου έν τη ψυχη σου» όταν αυτός είναι γνήσιος. Οί σύμβουλοι είναι όλοι σωστοί; Προσοχή στον κάθε σύμβουλο. Μετά τον σύμβουλο, συμβουλευσου την συνείδησί σου. Και μετά την συνείδησι προσευχήσου στον Κύριον νά κατευθύνη τά διαβήματά σου.
269	20/06/00	37, 17 - 24	Ο συναισθηματικός άξων της καρδιάς. Ο έξυπνος άνθρωπος που δέν ώφελει τον έαυτό του. Ο σοφός που είναι αντιπαθής. Ο πηγαία σοφός που πείθει. Ο σοφός άνθρωπος θά παιδαγωγήση τον λαό του όπως ό Σολομών. Ο σοφός άνδρας γεμίζει από εύλογίες Θεου και όλοι τον μακαρίζουν.
270	27/06/00	37, 25 38,1	Η σοφία μέσα στην ιστορία ενός λαου και μάλιστα του Ισραήλ. Η αυθεντία των σοφών. Διάκρισις ώφελίμων και βλαβερών. Μήν εισαι άπληστος στο φαγητό σου, γιατί πολλοί απέθαναν από άπληστία. «Τίμα ιατρόν», γιατί είναι από προσώπου Θεου. Τί σημαίνει ίασις;
271	04/07/00	38, 2 - 6	«Παρά Υψίστου έστιν ίασις». Η Έπιστήμη του ιατρού θά τον δοξάση. Ο Κύριος έδημιούργησε και τά φάρμακα πάνω στην γη, γιαυτό ό φρόνιμος άνθρωπος δέν θά τά

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			περιφρονήση. Παράδειγμα, τό ύποδειχθέν ξύλο πού ἐγλύκανε τά πικρά νερά τῆς Μερράς (Ἐξόδ. 15, 22 – 26). Ὁ Θεός ἔδωσε στούς ἀνθρώπους τήν Ἐπιστήμη γιά νά δοξάζεται.
272	11/07/00	38, 7 - 15	Ὁ Θεός φιλανθρώπως θεραπεύει διά τῶν ἰατρῶν καί τῶν φαρμακοποιῶν. Παιδί μου, ὅταν ἀρρωστήσης, προσευχήσου καί πήγαινε στό γιαιτρό σου. Στάσου μακρυνά ἀπό κάθε ἀμαρτία, γιαιτί αὐτός πού ἀμαρτάνει ἔναντι τοῦ Δημιουργοῦ του, θά πέση στά χέρια τοῦ γιαιτροῦ.
273	18/07/00	38, 16 - 18	Πένθησε τόν νεκρό ἀνθρώπο σου καί φρόντισε γιά τήν κηδεία του. Ὁ χρόνος καί ἡ μορφή τοῦ πένθους. Πρόσεξε τήν ὑπερβολική λύπη γιαιτί «ἀπό λύπης ἐκβαίνει θάνατος καί λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν».
274	25/07/00	38, 18 - 23	Ἡ κατά Θεόν λύπη. Ἡ ὑπομονή σάν ἐσχατολογική ἀρετή. Μή λησμονῆς ὅτι ἐπάνοδος τοῦ νεκροῦ δέν ὑπάρχει. «Χθές ἐκεῖνος, σήμερα ἐσύ». Πάντως, νά παρηγορηθῆς ὅπωςδήποτε.
275	01/08/00	38, 24 - 34	Ὁ διανοούμενος ἔχει ἀνάγκη χρόνου καί ἀπομονώσεως στή μελέτη του. Ἐνῶ ὁ χειρῶνακτας, ὅπως ὁ γεωργός, ὁ κτηνοτρόφος, ὁ ξυλουργός, ὁ χαλκουργός καί ὁ ἀγγειοπλάστης εἶναι σοφοί μόνον στό χῶρο τοῦ ἔργου τους. Χάρις σ' αὐτούς ἔχομε καί τήν ἀνοικοδόμησι τῶν πόλεων. Οἱ διανοούμενοι ἔχουν ἄλλο ἔργο. Ὡστόσο ὅλοι χρειάζονται.
276	08/08/00	39, 1 - 5	Ὁ διανοούμενος ἐν ἀντιθέσει μέ τόν χειρῶνακτα ἔχει τό χρόνο νά καλλιεργηθῆ. Ἔτσι, ζητᾶ νά εἰσέρχεται στό βάθος ὄσων μελετᾶ. Γίνεται σύμβουλος μεγάλων ἀξιωματούχων. Καί ἀφοσιώνεται στήν προσευχή, γιαιτί εἶναι ἔνθεος σοφός.
277	22/08/00	39, 6 - 15	Ὁ ἔνθεος διανοούμενος. Ὁ Κύριος τόν φωτίζει νά κατανοῆ τά ἀπόκρυφα θεῖα νοήματα. Ἐνας τέτοιος σοφός ποτέ δέν λησμονεῖται. Γι' αὐτόν θά μιλοῦν τά ἔθνη καί τό ὄνομά του παντοῦ θά μνημονεύεται. Καί ὁ ἰ. Συγγραφεύς ἀποτείνεται πρὸς τοῦ «όσιους υἰούς» καί τοῦς ἀποκαλεῖ εὐδῶδια Θεοῦ.
278	29/08/00	39, 16 - 23	Περιεχόμενον τό πῶς θά δοξάσης τόν Θεόν. Τῷ Λόγω Κυρίου οἱ οὐρανοί ἐστερεώθησαν. Τό «κατ' εὐδοκίαν» καί τό «κατά παραχώρησιν» θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ παγγνωσία τοῦ θεοῦ. Ὁ Θεός γνωρίζει τό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον τοῦ χρόνου. Ὁ Θεός εὐλογεῖ τά πάντα. Ὁ Θεός

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
			τιμωρεί όσους στρέφονται κατά τής ήθικης τάξεως. Τέλος Θερινής Περιόδου 2000. Καί τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ Δόξα.
279	01/05/01	39, 24 - 35	Εἰσαγωγή στή νέα θερινή περίοδο. Οἱ ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ στούς εὐσεβεῖς ἀποβαίνουν σέ ἀγαθό, ὄχι ὅμως καί εἰς τούς ἀσεβεῖς. Ἐκεῖ, τά ἴδια ἀγαθὰ τρέπονται σέ ζημίαι. Τά στοιχειώδη γιά τήν ἐπιβίωσι τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Κτίσις ὀπλοποιεῖται στά χέρια τοῦ Θεοῦ γιά τούς ἀσεβεῖς. Ὁ εὐσεβής ὀφείλει γιά ὅλα νά δοξάζη τόν Θεόν.
280	08/05/01	40, 1 - 8	Τό 40ό Κεφάλαιο ἀναφέρεται στίς δυσκολίες τής ἀνθρωπίνης ζωῆς, καθολικῶς ἐφ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Φόβοι καί λογισμοί θανάτου. Τά προσωπικά πάθη ἐπιπροσθέτως ἀφαιροῦν τήν εἰρήνη καί προκαλοῦν ἐφιαλτικά ὄνειρα στόν ὕπνο.
281	15/05/01	40, 9 - 19	Διά τούς ἀνόμους ἐδόθη ὅλη αὐτή ἡ ἀναταραχή, ὅπως καί ὁ κατακλυσμός. Ἐν τούτοις οἱ εὐσεβεῖς ὠφελοῦνται. Ἡ αὐτάρκεια καί ἡ ἐπιμέλεια εἶναι δύο ἀγαθὰ. Στά δύο αὐτά ὑπερτερεῖ ἡ εὐρεσις θησαυροῦ ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ. Ἀπόκτησις πολλῶν παιδιῶν καί ἴδρυσις πόλεως δίδουν φήμην πολλήν. Ὅμως ἡ ἀκηλίδωτος σύζυγος εἶναι ἀνώτερον ἀγαθόν.
282	22/05/01	40, 20 - 27	Συνεχίζεται ἡ σύγκρισις δύο ἀγαθῶν πού ὅμως τρίτον ἀγαθόν ὑπερτερεῖ. Ἡ Σοφία ἔναντι Οἴνου καί Μουσικῶν. Ἡ γλυκεία φωνή ἔναντι τοῦ αὐλοῦ καί τοῦ ψαλτηρίου. Ἡ ὠραιότης τής φύσεως ἔναντι ὠραίων προσώπων κλπ. - Ὅμως ὁ φόβος Κυρίου ὡς παράδεισος εὐλογίας.
283	29/05/01	40, 28 41, 6	Πρόσεξε παιδί μου, ζωὴν ἐπαιτείας μή βιώσης. Τό πικρόν μνημόσυνο τοῦ θανάτου. Ἐν τούτοις, δέν πρέπει νά φοβούμεθα τόν θάνατο. Τά παιδιά τῶν ἀμαρτωλῶν μέ τίς κακές των συναναστροφές.
284	05/06/01	41, 8 - 13	Εἶναι δυστύχημα γιά τά παιδιά ὁ ἀσεβής πατέρας. Ἀλλοίμονό σας ἄνδρες ἀσεβεῖς. Καί ἐάν γεννηθῆτε, σέ κατάρα θά ἀποβῆ ἡ γέννησί σας, ὅπως καί ὁ θάνατός σας. Καί τό ὄνομα τῶν ἀμαρτωλῶν θά μείνη σάν στίγμα. Φρόντιζε γιά τό καλό σου ὄνομα.
285	12/06/01	41, 13 - 20	«Συντηρήσατε παιδείαν, τέκνα». Καλλιεργήσατε τό αἶσθημα τής ντροπῆς. Ὅπως, μή πορνεύσης πρό τοῦ πατρός σου καί τής μητρός σου. Ἀκόμη εἶναι ντροπή νά παρανομῆς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἢ νά ἀδικῆς φίλον καί συγγενῆ καί ἄλλα πολλά.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
286	19/06/01	41, 21-27 42, 4	Νά ντρέπεται τις παράνομες δοσοληψίες. Πρόσεχε, μή πλησιάζης πολύ τήν ύπηρετήριά σου. Μή προσβάλης τούς φίλους σου. Μή μεταδίδης ἀπ' ὅ,τι ἀκούς ἀπό τούς ἄλλους. Ὅμως, μή ντρέπεται νά ὁμολογήσ τόν Θεόν καί τόν Νόμο Του. Νά εἶσαι ἀκριβής στά ζύγια σου.
287	26/06/01	42, 5 - 9	Ἡ παιδεία τῶν τέκνων. Ἡ σύζυγος πού ἀγνοεῖ τήν οἰκονομία τοῦ οἴκου της. Ὅπου πολλά χέρια βάλε κλειδαριά. Κράτα ἀποδείξεις τῶν δοσοληψιῶν σου. Ἡ συμπεριφορά τοῦ ἀνοήτου ἀνθρώπου πρέπει νά ἐλέγχεται γιατί προκαλεῖ βλάβη τῶν ἄλλων. Ἡ ἀνύπανδρος θυγατέρα εἶναι ἀπόκρυφος ἀγρυπνία τοῦ πατέρα της.
288	03/07/01	42, 10 - 15	Φόβοι τοῦ πατέρα διά τήν ἄγαμον θυγατέρα του. Μήπως ἐγκυμονήσῃ «ἐν τοῖς πατρικοῖς». Μήπως ὡς ἐγγαμος πέσει στή μοιχεία. Μήπως παρουσιάσει στειρότητα καί τήν ἀποπέμψει ὁ σύζυγος. - Μή προσέχης τήν ὁμορφιά ἐνός ἀνθρώπου. Ἡ γυναικεία πονηρία. Τά θαυμάσια ἔργα τοῦ Κυρίου.
289	10/07/01	42, 16 - 24	Ὁ ἥλιος φωτίζει τά πάντα καί ἔτσι ἀποκαλύπτει τήν δόξα τοῦ Θεοῦ. Καί οἱ ἅγιοι ἀγνοοῦν τό βάθος τῆς γνώσεως τῶν δημιουργημάτων. Ὁ Θεός ἐξερευνᾷ τά βάθη τῶν ὠκεανῶν καί καρδιῶν ὡς Παντογνώστης. Γνωρίζει τό παρεθόν, τό παρόν καί τό μέλλον, χωρίς νά διαθέτῃ συμβούλους. Ὅλα δέ τά ἔργα τοῦ Θεοῦ εἶναι δισά καί ἐπιθυμητά.
290	17/07/01	42, 25 43, 8	Ποιός μπορεῖ νά χορτάσῃ βλέποντας τή δόξα τοῦ Κυρίου μέσα στά ἔργα Του; Καί νά! Ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ Οὐρανίου θόλου. Ἀλλά καί ὁ Ἥλιος μέ τήν ἀνατολή του διαγγέλλει τήν δόξαν τοῦ Κυρίου. Γνωρίσματα τοῦ Ἡλίου. Τό τέλος τοῦ Ἡλίου. Ἡ Σελήνη. Ὁ σεληνιακός μήνας.
291	24/07/01	43, 8 - 18	Ὁ ἥλιος καί ἡ σελήνη δύνανται νά βλάψουν; Ὁ 120ός Ψαλμός. Τό κάλλος τοῦ Οὐρανοῦ καί τῶν Ἀστέρων. Ἡ Ἀστρολογία ὡς δαιμονική. Φῶς καί ὕλη. Τό Ἀστέρι τῆς Γεννήσεως. Τό Οὐράνιον Τόξον, φύσις καί θεολογία. Τό χιόνι.
292	31/07/01	43,15 - 26	Θαυμάζει ὁ ἰ. Συγγραφεύς τά ἔργα τοῦ Θεοῦ. Αναφέρεται εἰς τήν χάλαζαν, τήν βροντήν, τήν καταιγίδα, τόν ἀνεμοστρόβιλον, τήν πάχνην, τόν πάγον, τήν ὀμίχλη καί τήν δρόσον. Θαυμάζεται ἡ θάλασσα μέ τά νησιά της καί τόν ἐνάλιον πλοῦτον της. Οἱ Ἄγιοι Ἄγγελοι φύλακες τῆς Δημιουργίας.

A/A	ΗΜ/ΝΙΑ	ΧΩΡΙΟΝ	ΤΙΤΛΟΣ
293	07/08/01	43, 27 - 33	Πολλά θά ἤμποροῦσαν νά εἰπωθοῦν γιά τά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Καί πάντα μένει ὁ Αὐτός Θεός. Καί ποιός ἔχει ἰδεῖ τόν Θεόν γιά νά διηγηθῆ τό μεγαλεῖον Του; Πάντως, ὁ Κύριος τά πάντα ἐδημιούργησε «καί τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκεν σοφίαν». Καί τώρα, ὁ Θεός ἀποκαλύπτεται εἰς τήν Ἱστορίαν.
294	21/08/01	44, 1 - 22	Ἡ ἐπέμβασις τοῦ Θεοῦ στήν Ἱστορία. Διαδικασία ἐπεμβάσεως. Ὕμνος τῶν Πατέρων: Ἐνώχ, Νῶε, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ.
295	28/08/01	44, 23 46, 1	Συνέχεια Ἐγκωμίων τῶν Πατέρων. Ὁ Ἰακώβ καί τά 12 παιδιά του. Ὁ Μωϋσῆς, ὁ Ἀαρών, ὁ Φινεές, ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.
296	04/09/01	46, 11 46, 16	Συνέχεια Ἐγκωμίων Πατέρων. Οἱ Κριταί. Ὁ Σαμουήλ, ὁ Νάθαν, ὁ Σολομών, ὁ Ἡλίας, ὁ Ἐλισσαῖος, Ὁ Ἐζεκίας, ὁ Ἰερεμίας, ὁ Ἰεζεκιήλ, οἱ 12 Προφῆται. Ἡ Προσευχή τοῦ ἰ. Συγγραφέως. Ἐπίλογος τοῦ ὅλου Βιβλίου. -Τέλος καί τῶ Ἁγίῳ Τριαδικῶ Θεῶ Δόξα.

Πρός Δόξαν τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ